

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 5 • MEI 2007

Vooruitblik Avond4daagse 9

Het Monnikenspoor 20-22

Clubreis Houyet-Leignon 24-25

Het Europese Kustpad 26-29

*Eindelijk mooi weer tijdens de
Paastocht vanuit Asten*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
voor plaatsing in het juni nummer:
uiterlijk 20 mei

De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
OLAT Nieuws webeditie: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 5

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Paastocht Asten	4-5
Prikbord	6
Ledenadministratie	7
Onze jarigen	8
Vooruitblik Rooise Avondvierdaagse <i>Betsie van Mil</i>	9
Clubkampioenschap; agenda LPS	10-11
Sittard en Asten <i>Paul Koks</i>	12
Voorjaarswandelingen in Noord-Holland <i>Klaas Bakker</i>	13
Pasen 2007: één groot wandelfeest <i>Ad van Asten</i>	14-15
Wandelen met blinden <i>Mirjam Kies</i>	16-18
Wandelsportbond: wat kost het ons en wat krijg je ervoor? <i>Kees van Vessem</i>	19
Monnikenspoor <i>Joop Reichenfeld</i>	20-22
Snurken <i>Peter van de Ven</i>	23
Clubreis van Houyet naar Leignon <i>Ad van Asten</i>	24-25
Het Europese Kustpad (1) <i>Marten Hogeweg</i>	26-29
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Deze keer geheel gewijd aan informatie vanuit en over de wandelsportbond.

Kosten en baten. Op 12 april is er een vergadering geweest van de Regio Brabant-Zee-land van de KNBLO. De twee belangrijkste punten waren een lezing over de producten en diensten van de bond en de kosten die daar tegenover staan. Kortom: wat doet de bond en wat kost het.

Omdat dit te lang is om op deze plaats te behandelen, verwijs ik naar het verslag hierover op pagina 19.

Bemiddelaar. We weten allemaal dat er meerdere wandelboekjes in omloop zijn. Het LWP van de KNBLO, het Wandelprogramma van de NWB en de gezamenlijke uitgave van de Regio Brabant-Zeeland van de KNBLO en de NBWB.

Waar de provinciale bonden wel goed kunnen samenwerken, lukt het de landelijke bonden maar niet. Gelukkig is er nu een mediator (bemiddelaar) ingeschakeld om de samenwerking weer vlot te krijgen. Gedurende dit traject past een stilzwijgen, zoals gebruikelijk. Er is hoop.

Bijspijkerdag. Een van de taken van de KNBLO is het geven van trainingen aan besturen en vrijwilligers van de wandelsportverenigingen. Zo is een drietal bestuursleden c.q. vrijwilligers van OLAT op 31 maart een dag naar Halsteren geweest om bijgespijkerd te worden over verzekeringen, wet- en regelgeving en communicatie. Al met al een leerzame en nuttige dag.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Als ik dit voorwoord schrijf voor het OLAT Nieuws van mei, is het bijna 30 graden – en dat al in de maand april. De zon schijnt en je ziet, hoort en voelt de lente volop. Heerlijk! Links en rechts komt roze bloesem tevoorschijn, de magnolia ontvouwt haar fraaie bloemen en de treurwilg kleurt lichtgroen. De narcissen hebben hun gele kopjes naar de zon gedraaid en de tulpen zijn bezig met een geweldige inhaalrace. Je ziet de knoppen aan planten en bomen zwellen. En we willen er maar liever niet aan denken wat er zou gebeuren als er nu nog nachtvorst komt. De vogels hebben het maar druk. Ze vliegen af en aan met nestmateriaal. Ondanks alle drukte zingen en fluiten de vogels weer hun mooiste lied. Vroeg in de morgen geven ze een waar concert en tegen de avond hoor je vooral het gezang van de lijsters, die kennelijk zo met elkaar communiceren. Het is echt genieten. Ook de eekhoortjes zijn weer actief. Ze rennen en springen door de bossen op zoek naar hun eerder verstopte voer, de noten – maar ja... wisten ze nu maar waar ze het verstopt hadden..

Zo, genoeg gepraat over de natuur. We gaan weer lekker naar buiten. Dat geeft hoop en bemoediging, vooral bij moeilijke, maar ook bij vrolijke momenten..

Voor ik ga eindigen vraag ik toch jullie aandacht voor èn natuurlijk ook aanwezigheid op onze derde OLAT avondvierdaagse in Sint-Oedenrode. We starten iedere avond in een ander kerkdorp. De routes zijn dit jaar allemaal vernieuwd. Noteer de data van 5 t/m 8 juni in je agenda, en kijk verderop in dit nummer voor meer informatie.

En mocht je nog meer willen weten, bel dan gerust Betsie van Mil (0413- 475454) of Marinus van Roosmalen (0413-475467).

Tot besluit zeg ik: geniet van de natuur, want ze is zo mooi.

En dan hier weer mijn bekende leus:

Allen aan de wandel!

Tot volgende maand!

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

ZOMERPROGRAMMA 2007

Datum	Route	Startpunt
22 mei	'Soppen in de Peel'	Herberg De Morgenstond, 0493-529251 St.Barbarastraat 35, 5766 PC Griendtsveen
05 jun	Gorp en Roovert	Café de Zwaan, 013-5056086 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
19 jun	Moost en Zoom	Café de Stoep, 077-4660770 Roggelse Dijk 19, 5768 RA Meijel
03 jul	Dommeldalroute	Kringloopcentrum, 0413-490950 Sluitappel 17, 5491 TS Sint-Oedenrode
17 jul	Wijboschbroek	Abdij van Berne, 0413-294077 Abdijstraat49a, 5473 AD Heeswijk
31 jul	Doeverenroute	Café Westhoek, 0416-373835 Eindstraat 50, 5151 AE Drunen
14 aug	Maasduinenpontje	Café/rest. Vink, 0478-501251 Sterrenbos 1, 5855 BR Well
28 aug	Malpie en Dommeldal	Grand café de Zwaan, 040-2068323 Mgr.Kuijpersplein 18, 5556 VS Borkel

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006/2007

Datum	Startpunt
8 mei	Den Beckart
15 mei	't Riethof
22 mei	Oud Rooy
29 mei	Vresselse Hut
5 jun	Den Toel
12 jun	Den Beckart
19 jun	't Riethof
26 jun	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

30 juni	GR 126	Anseremme - Houyet	27 - 21 km
25 augustus	GR 577	Marche - Han sur Lesse	27 - 18 km
22/23 september	GR 126	JHB Namen	zat. 19 km zon. 25 km

NB: voorinschrijven moet vóór 31 mei

27 oktober	GR 512	Boutersem - Neereisse	26 - 21 km
-------------------	---------------	-----------------------	------------

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00
Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur
Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert, 0495 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

AVONDVIERDAAGSE

5, 6, 7 en 8 juni 2007

OLAT organiseert voor de derde keer de Rooise Avondvierdaagse in de omgeving van Sint-Oedenrode.

Afstanden:

5, 10 en 15 km

Startplaatsen:

Dinsdag	5 juni 2007	Zalencentrum Den Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
Woensdag	6 juni 2007	Café 't Riethof Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Donderdag	7 juni 2007	Café Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Vrijdag	8 juni 2007	Café Oud Rooi Markt 13, Sint-Oedenrode

Starttijden:

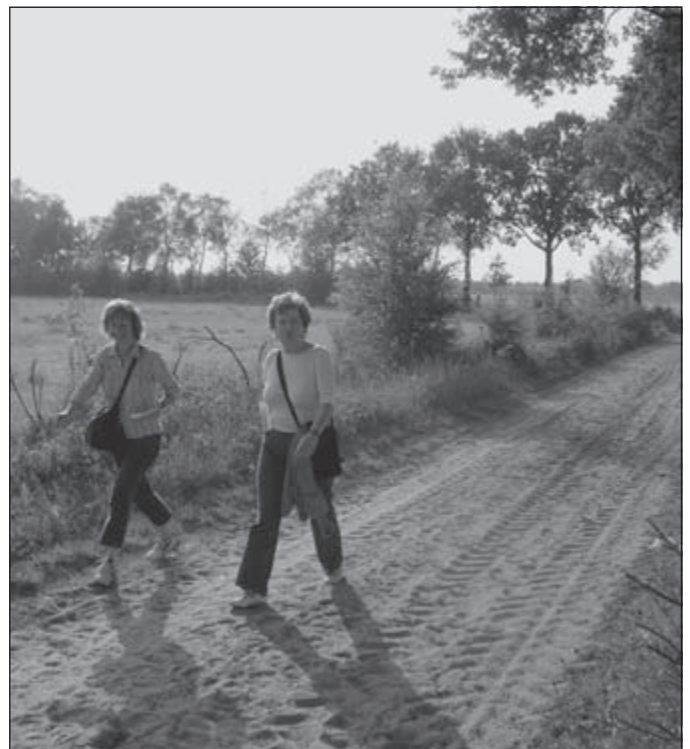
tussen 18.00 en 19.00 uur

Prijzen inclusief verzorging:

Het inschrijfgeld is voor alle afstanden hetzelfde. OLAT-leden betalen aan de start € 4,50 voor alle avonden. Als men per avond betaalt, dan kost dat per keer € 1,50. Niet-leden betalen € 5,00 voor vier avonden. In de voorverkoop kan men bij de VVV in Sint-Oedenrode een startkaart kopen voor € 4,00.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

PRIKBORD

REISGENOTEN GEZOCHT

Gezocht: iemand met auto die in juli Sleswijk-Viborg gaat lopen, en met wie ik mee zou kunnen rijden.
Peter van de Ven, 040-2472532/2542938,
E-mails a.ven@chello.nl en p.a.m.v.d.ven@tue.nl

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

Long Distance Walkers

100 Jan Wintermans	Best, DLS,
101 Stephan Becker	Herzogenrath (D), LWB/ NOAD
102 Steven Wuyts	Geel (B), Wandelmee.be
103 Leo Wuyts	Geel (B), Wandelmee.be

Super Long Distance Walker

076 Jan Wintermans Best, DLS

Master Long Distance Walker

066 Jan Wintermans Best, DLS

25x Long Distance Walker

024 Piet Rosenhart Heemstede,
WS'78/ wsv Haaglanden

DANKBETUIGING

Beste dinsdagwandelaars,

Hartelijk dank voor de kaarten en de belangstelling via Mieke, vanwege mijn blessure.
Ik ben nu bij een therapeute onder behandeling en hoop zo spoedig mogelijk weer van de zeer leuke en gezellige wandelingen te genieten.

Groeten,
Toon van Boxtel, Haaren

TEEK IN NEDERLAND GEVAARLIJKER DAN ELDERS

Op het NOS Journaal was onlangs te zien hoe een onderzoeker van de universiteit in Wageningen met een soort sleepnet over de bosbodem ging om teken te vangen. In Wageningen volgt men al geruime tijd het wel en wee van de teek, die dankzij de klimaatverandering steeds meer oprukt naar noordelijke streken. Het laatste nieuws is dat Nederlanders 2,5 keer zoveel kans hebben om via een tekenbeet de ziekte van Lyme op te lopen dan andere Europeanen. Waarom dat zo is, dat weten ze in Wageningen nog niet. Wel dat in Nederland intussen een kwart van de teken is besmet met de borrelia-bacterie die de ziekte overbrengt. De overheid gaat nu een voorlichtingscampagne op poten zetten om mensen te waarschuwen. Door teken zo snel mogelijk te verwijderen (binnen 24 uur) blijft de kans op Lyme beperkt. En daarmee de kans op allerlei vervelende zenuwaandoeningen, artritis en chronische vermoeidheid.

Bron: NOS Journaal 20 april 2007

VÓÓR 31 MEI INSCHRIJVEN VOOR WEEKEND-CLUBREIS

In het weekend van 22 en 23 september is er een tweedaagse clubreis vanuit Namen. In de jeugdherberg aldaar wordt overnacht. De gekozen route is een stukje van de GR 126. De eerste dag leggen de wandelaars hiervan 19 km af, de tweede dag 25 km. Er zijn nog plaatsen vrij, maar dan raden wij u wel aan om snel te reageren: de inschrijving moet namelijk vóór 31 mei binnen zijn. Zie voor nadere bijzonderheden pagina 5.

OPROEP AAN DE HELE OLAT-FAMILIE

Het is weer zover: de Internationale Kempische Wandeldagen komen er weer aan. Met ons comité zijn we al druk bezig deze 24e editie te organiseren. Het evenement wordt dit jaar gehouden van vrijdag 3 augustus t/m zondag 5 augustus.

U weet dat de organisatie niet zonder de lieve inzet van jullie als vrijwilliger kan.

Naast onze vaste medewerkers komen we dit jaar nog enkele vrijwilligers tekort op het startbureau in Geldrop en in de verzorging. Ook in de aanloop naar het evenement en bij het opruimen de dag erna kunnen we nog wat 'handjes' gebruiken. Vrijwilliger zijn bij de KWD is een leuke tijdsbesteding, waar men heel veel plezier heeft met elkaar en goede contacten kan maken.

Heeft u tijd en zin om ons team te komen versterken, laat het dan zo spoedig mogelijk weten!

Invullen & opsturen (mailen of bellen kan natuurlijk ook)

Ja, tijdens de 24^e Internationale Kempische Wandeldagen kan OLAT op mijn/onze medewerking rekenen:

Voornaam _____ M/V

Achternaam _____

Adres _____

Postcode+Plaats _____

Telefoon _____

E-mail _____

Kruis hieronder aan op welke dag(en) u kunt komen helpen:

- donderdag 4 augustus
- vrijdag 5 augustus
- zaterdag 6 augustus
- zondag 7 augustus
- maandag 8 augustus

Zeer bedankt! Wij als comité zijn erg blij met uw aanmelding als vrijwilliger!

Secretariaat: Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2553742 of 06 44756978
mia@dielesen.demon.nl

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Henny van der Haring
nieuw adres: Krijtstraat 30 A, 5066 BH Moergestel
Dhr. Boetje Huliselan
nieuw adres: Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
Dhr. en Mevr. Leo en Rina van der Heijden - van der Leest
nieuw adres: De Mondriaan 8, 5461 GC Veghel

AANMELDINGEN

Mevr. Miek Ligtvoet
Sallandhof 49, 5709 LE Helmond

Mevr. Nellie Feijen – Louwers
Heuvel 4, 6027 PP Soerendonk
Dhr. en Mevr. Henk en Ria van den Boomen – Scheepers
Raagtenstraat 19, 5741 CX Beek en Donk
Huib en Lucie Coenen – Forstova
Koko Kunes, Furgil Steffens, Henrietta Coenen,
Kaje Coenen, Mathias Coenen
S. van Wurtemberglaan 47, 5616 BN Eindhoven
Dhr. Jan Kastelijn
Pastoor Smitstraat 8 C, 5491 XN Sint-Oedenrode
Dhr. Harrie Steenbakkers
Sint Genovevastraat 9, 5694 AE Breugel
Dhr. Paul Koks
Valkhof 1-4, 2261 HW Leidschendam

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Mevr. Vera Klaassen, Riethoven
Mevr. Cecile Clerkx, Bocholt (België)
Dhr. Henk de Bont, Zierikzee

VEERTIG JAAR WANDELSPORTVERENIGING OLAT 1967-2007

Beste OLAT-leden,

Vorige maand is er iets mis gegaan met de aanlevering van ons maandelijks stukje. Daarvoor onze excuses. Deze maand nu dan toch weer nieuws van het jubileumfeest-front. Ondertussen zijn we nog steeds bezig met het optekenen van anekdotes van diverse leden. Maar we kunnen nog steeds nieuw materiaal gebruiken, dus beste mensen: laat ons weten als je iets leuks te vertellen hebt over je relatie met wandelen en OLAT.

SOKKEN GEVRAAGD!

We doen nu graag een nieuwe oproep. We willen een ieder die nog oude sokken heeft vragen deze in te leveren tijdens de Vierdaagse-week in de Ganzenheuvel in Nijmegen. Het idee is om slingers te maken van sokken om daarmee de feestzaal wat 'aan te kleden'.

Om de feestvreugde en de stemming optimaal te houden is het wel de bedoeling dat de sokken gewassen worden ingeleverd! Gaten, rafels enzovoort, zijn echter geen enkel bezwaar.

Bij ieder jubileum horen voordrachten, gedichten, liederen.

Eigenlijk zou dit op ons 40-jarig jubileum ook het geval moeten zijn. Het zou erg leuk zijn als OLAT-leden initiatieven nemen om iets in deze richting te ondernemen.

Als er gekke, leuke, ontroerende, gedreven, mooie, creatieve, ideeën opbloeien als u dit leest, dan vernemen we dit graag. Bedenk echter wel: een lied is leuk, een toespraak van 10 bladzijden minder... We willen ervoor waken dat we – in plaats van feesten – de hele avond naar toespraken moeten luisteren want dat is zeker niet onze bedoeling.

Als we naar aanleiding van dit stukje worden overstelpt met legio enthousiaste reacties zullen we een selectie moeten maken. Het is zo dat de jubileumcommissie zal fungeren als soort van 'ceremoniemeester' om de avond in goede banen te leiden. We zijn benieuwd!

U kunt ons hiervoor mailen, bellen of schrijven.

OLAT jubileumcommissie
Otterstok 9
5641 LA Eindhoven
040-2528873
joseeschimmel@hotmail.com

Namens de jubileumcommissie:
-Corrie Tiersma en José Schimmel-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MEI		
15	Henk Plasman	
15	Wim Linssen	
15	Henk Rutten	
15	Anneke van Helvoort	
15	Peter van Beljouw	
16	Gemma Delisse - Munsters	
16	Rianne Couwenberg	
16	Klaas Bakker	
16	Ton Wijkman	
17	Riet Emans - Hendriks	
17	Marc van Dijk	
18	Ruud van der Horst	
19	Marijke van de Eertwegh	
19	Marcelino Sobczak	
19	Annie van Langen - v/d Ven	
20	Riekie van de Ven	
20	Wim van Roosmalen	
20	Hans van Rijswijk	
21	Tonnij Sloos - Biemans	
21	Henk Kuiper	
21	Margriet Strouken	
21	Coby Visser	
22	Bressers Piet	
22	Boetje Huliselan	
22	Lisette Bens - Duijx	
23	Ruben Wolffensperger	
23	Bernadette Terra - Smits	
24	Jac. Duizer	
24	Paula Hendriks	
25	Cees Punselie	
25	Enrico Robbemont	
25	Harry Lutters	
25	Connie Raymakers - Volaart	
25	Franny v.d. Ree	
25	Ingrid van Boxtel	
26	Betty van Gerwen	
26	Anna Vos	
26	Ad Ketelaars	
26	Dagmar Vos	
27	Anneke Wijdeven	
27	Beppy Jamry	
27	Frans Smits	
27	Ad van Dijk	
28	Gerrit de Gier	
28	Annie Bogert	
29	Johan van Oorschot	Sint-Oedenrode
29	Francien Swarts	Boekel
29	Jackeline Oomen	Nuenen
29	John Schepens	Oirschot
30	Tine Blanken	Veldhoven
30	Gerry van de Westelaken	Schijndel
31	Harry van Woerkum	Eersel
31	Mariette van Ampting	Rosmalen
31	Bertha van Gemert - de Greef	Geldrop
JUNI		
2	Ger Klösters	Uden
2	John van Leeuwen	Eindhoven
3	Mieke van Buul	Eindhoven
3	Peter van Buul	Eindhoven
3	Wil Wagemakers	Eindhoven
4	Nelly van Beek	Sevenum
4	Marjan Hoekert	Elburg
5	Willy Timmermans	Veghel
5	Annie Keuzenkamp-van Beurden	Sint-Oedenrode
6	Peter te Hennepe	Rheden
6	Ad Martens	Rijsbergen
6	Jan Malipaard	Burgh Haamstede
7	Joke van der Sanden	Boxtel
7	Marietje Billekens	Geldrop
7	Angeline van de Ven - van den Berg	Schijndel
7	Tinie Snoeijen	Heeze
8	Fien de Vries	Geldrop
8	Toon Beekmans	Beek en Donk
8	Dirk Donders	Geldrop
9	Marnix Frijters	Roosendaal
9	Wies Kilsdonk	Eindhoven
9	Dirk Maassen van den Brink	Leiden
10	Hans van der Sanden	Boxtel
10	Annie van Kemenade	Eindhoven
10	Marga Meulendijks	Uden
10	Henri Floor	Driebergen
11	Tjeu Looijmans	Heeze
11	Willem Schoonhen	Eindhoven
11	Regina Martens	Etten-Leur
11	Wim van de Wittenboer	Eindhoven
12	Carry Ombelet	Heerlen
12	Jansen Cor	Borculo
12	Tonnie Soetens - van de Heuvel	Veldhoven
13	Jacques Smits	Son
13	Janet van Gennip	Eindhoven
13	Elly Knots	Veldhoven
14	Ineke van der Linden	Sint-Oedenrode
14	Richard Klein Bennink	Zutphen

Allemaal nieuwe routes op de derde Rooise Avondvierdaagse

Met allemaal nieuwe routes gaat OLAT dit jaar haar derde Rooise Avondvierdaagse tegemoet. De officiële start is op 5 juni om 18.00 uur. Helaas bleek de burgemeester niet beschikbaar om het eerste startstempel te geven, maar bij onze voorzitter Marinus van Roosmalen is deze ceremonie ongetwijfeld ook in goede handen.

Er kan gestart worden op drie afstanden: 5, 10 en 15 km. Meestal lopen de wandelaars aan het begin en eind langs dezelfde weg. De splitsingen geven voor de 10 en 15 km grotere lussen aan. Een enkele keer loopt de route van de 15 km via een geheel andere weg terug. Net als voorgaande jaren wordt elke avond vanuit een andere kern gewandeld, en onze routemakers Marinus van Roosmalen en zijn broer Theo van de Ven hebben er weer iets moois van gemaakt.

DAG 1 – Vanuit de Beckart loopt de route een stukje door Nijnsel, om dan via het Bakkerpad en Hooibeemdenpad de Vresselse bossen te bereiken. Hier duiken de routes de bossen in. De 10 en 15 km lopen langs de Hazenputten, gaan zuidwaards langs de Vresselse Akkers en lopen vervolgens weer de Vresselse bossen in. De 15 km maakt nog een lus langs de Dommelbeemden en over het Moerkuilenpad, om zo over Eimbert weer bij de Beckart te komen.

DAG 2 – In Boskant gaat de tocht via Goeiendonk en door het zogenaamde Berkenbos; dat is kwekerij Van den Berk. Over de Donderdonksedijk, waar de 5 km afslaat, gaat het richting de Vleut en de Scheeken, een groen en vochtig natuurgebied tussen Best, Liempde en Sint-Oedenrode. Na de Ginnekedijk komen de wandelaars van de 10 en 15 km bij de Keel; daar zal hun verzorgingspost staan. Zo lopen ze tussen Boskant en Olland in, en door een fraai stuk nieuw natuurgebied, onderdeel van het Groene Woud. Bos-, veld- en zandpaden wisselen elkaar af om zo terug in Het Riethof te komen.

DAG 3 – Vanuit Olland word er gewandeld via het nieuwe natuurplek langs de Dommel, via landelijke wegen door het prachtigste laantje van Rooi, namelijk de laan met iepen voor de mooie boerderij 'Kinderbos'. Dan via veldwegen richting Schijndel. Door het Hoefje gaat de tocht verder naar het oude 'Duits lijntje' om zo te belanden in het gebiedje waarvan het lijkt of onze routemakers er een beetje verliefd op zijn: de Maai. Het Henselstraatje en een stukje fietspad brengt de wandelaars weer bij Den Toel.

DAG 4 – Vanuit Oud Rooy gaat de route naar het prachtige Cathelijnepad om via Kinderbos het pad te volgen door het park Kienehoef. Van daaruit gaat de 5 km terug naar het centrum, terwijl de 10 en 15 km langs veldwegen richting de Vlagheide lopen. Volgens veel wandelaars is dit het mooiste stukje van alle routes in voorgaande jaren en ook dit keer zit het weer in het parkoers verwerkt. De 10 km gaat van hieruit terug, de 15 km gaat nog even over de snelweg heen om daar een mooi stukje natuur te bewandelen.

Voor de wandelaars zijn er iedere avond verzorgingsposten. Daar wordt hen gratis koffie, thee en frisdrank gepresenteerd. Ook zal er een appel en koekje uitgedeeld worden. Verder is er zowel aan de start als op de verzorgingsposten muggenolie aanwezig.

Op tenminste drie avonden is er muziek bij de finish. (Bij het ter perse gaan van dit nummer was alleen het programma in Boskant nog niet definitief). In de Beckart spelen Jos van der Heyden en Nellie van Roosmalen accordeon. In Den Toel komt eerst een accordeonist en zal later de Ollandse dorpskapel spelen. De Neultuuters komen op vrijdag om op het laatste stuk van de tocht muziek te maken. Een mooie afsluiting van een vierdaags wandelevenement dat de mooiste hoekjes van het dorp laat zien.

Informatie over starttijden en inschrijving vindt u op pagina 5.

-Betsie van Mil-

Foto: Noud Wijn

UIT DE MEDIA

Sint Jacob inspireert dichters

Het Genootschap van Sint Jacob kwam 24 maart j.l. bijeen in Utrecht en had voor deze gelegenheid ook een poëziewedstrijd uitgeschreven. Na de eerste selectie bleven er tien gedichten over, die door de Compostela-gangers persoonlijk werden voorgedragen. Juryvoorzitter was de Utrechtse stadsdichter Ingmar Heytze.

Albert Meijer won de eerste prijs met „Rabanal”. Het kortste gedicht, „SDC” van Paul Jansen, was goed voor een eervolle vermelding. We drukken ze hieronder af.

Wie alle tien gedichten wil lezen, kan die vinden op de website van het Genootschap.

Bron: www.santiago.nl

1e prijs 'Rabanal' Albert Meijer

*Mijn ziel vandaag
schuilt in mijn voeten
en draagt de pijn van staan en gaan
Wat zou mijn ziel
nu anders moeten
dan in mijn eigen schoenen staan?*

*De mist rondom
belet mijn ogen
om verder dan mijn neus te zien
ik knik mijn hoofd
en buig voorover
en zie mijn weg als nooit voordien.*

*De rotsgrond schots
en scheef gelegen
beschrijft de weg als mijn verhaal
waarin doorlopend
wordt gezegend*

de adem die ik ademhaal.

5e prijs/eervolle vermelding 'SDC' Paul Jansen

*Storm op kop, vaak regen,
Veel kou heer, weinig zegen,
Ik, agnost, kan daar wel tegen.
en ploeter voort langs onze wegen.*

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 22-04-2007

1	Marcelino Sobczak	6725	57	14	Mariet Douven	360		Kees Mol	360
2	Pe Everaerts	5875			Rini Welten	360	77	Peter Koolen	350
3	Kees Lambregts	5380			Gerard Meeuws	360		Wil Timmermans	350
4	Boetje Huliselan	4455			Wim vd Wittenboer	360		Cor v/d Heijden	350
5	Ernst Westerhoff	4180	14		Josee Schimmel	360	18	Maria vd Oetelaar	350
6	Gerrit Arfman	3570			Theo Gijzen	360	18	Doortje vd Akker	350
7	Pieter Boots	3130			Wim Coolen	360		Jan van Houtum	350
8	1 Hanny Klumpkens	2790			Gerrit Legierse	360		Louis Claassen	350
9	2 Sonja Arfman	2735			Wim Brooymans	360		Theo Tromp	350
10	Henk Plasman	2480	14		Caroline Dinnissen-Vernie	360		Geert van Dijk	350
11	Ton de Jong	2355			Jan van der Zanden	360	18	Hanny van Rijt	350
12	Sjef Koolen	2350			Peter vd Ven	360		Leo Schuurmans	350
13	Ron Timmermans	2270			Ted Liebregts	360	88	Wim van Gemert	250
14	3 Rinda Scheltens	1900			Louis Vernie	360	89	21 Janny den Braber	30
	Martien van Achterberg	1790			Hans Bontekoe	360		Onne vd Kraan	30
16	Frits Mennen	1730			Jan van Boerdonk	360	91	22 Joop Reichenfeld	25
17	4 Connie Raijmakers	1695			Hans vd Sanden	360		Willem Schoonhen	25
	Huub Raijmakers	1695			Henk Vink	360	22	Mirjam Kies	25
19	Hans Pranger	1660	14		Coby Visser	360			
20	Evert v Ampting	1650							
	Gerrit van Haandel	1650							
22	Klaas Bakker	1400							
23	5 Riet Emans	1335							
24	6 Henny van de Haring	1290							
	Co Tops	1290							
	Ad Verbakel	1290							
	6 Jeannette v Boerdonk	1290							
	Hans de Vries	1290							
29	Mart Douven	1230							
30	Henry Gerrits	1220							
31	Theo Klanke	1070							
32	8 Anja van Kempen	1060							
33	Jan Warrink	1025							
34	Ben Duin	1000							
35	Marco v Heel	975							
36	Paul Koks	905							
37	9 Nicole Nacken	870							
	Jan Dinnissen	870							
39	10 Betsie Geerts	860							
40	11 Carry Ombelet	825							
41	Jelte van der Zee	785							
42	Frances Rouppe vd Voort	755							
43	Dirk Belder	710							
	Ad van Asten	710							
	12 Monique Barten	710							
	Rinus van Ars	710							
	12 Dagmar Vos	710							
48	Bart Lutke Schipholt	605							
49	Claude Herman	580							
	Kees Punselie	580							
51	Erik Dikken	540							
	Jack Hendriks	540							
53	Rolf Craanen	510							
54	Piet Bernaerts	495							
55	Rob Keetlaer	430							
56	Paul Canters	395							

Programma OLAT-clubkampioenschap

Datum	Plaats	Ver.	Srt.	Afstand	Punten	Bonus
11 mei	Hilversum	LAT	L.A.	80 km	360	
11 mei	Etten-Leur	SKE	L.A.	80 km	360	
16 mei	Odoorn	DWVO	L.A.	80 km	360	
19 mei	Weert	OLAT	Pres.	100 EM	500	schema
				106<->144 km	500	
				100 km	400	schema
				50 EM	350	schema
				50 km	300	schema
26 mei	A Paulowna	KM	L.A.	80 km	360	
2 jun	B op Zoom	V-tippelaars	L.A.	75-80 km		Bonus: 350-360
8 jun	Steenwijk	TIGO	L.A.	80 km	360	
15 jun	Rijsbergen	KMR	L.A.	80 km	360	
16 jun	Vlissingen	WIK	L.A.	65 km	300	
16 jun	Gulpen	Veldl.	L.A.	75 km	350	
16 jun	Amsterdam	LAT	L.A.	150 km	600	
23-jun	Veere	t Za	L.A.	60 km	250	
24-jun	Afferden	DWS	L.A.	60 km	250	

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie

**OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:
Ad van Asten 0499 47 37 67 of a.asten1@chello.nl**

200 KM/24 UURS WEDSTRIJD CHATEAU THIERRY

Op 24 maart vertrekken 4 Nederlanders met 3 verzorgers en 1 mascotte – de hond Joyce – naar Château Thierry in Frankrijk om deel te nemen aan een 24 uren/200 kilometer wedstrijd.

Drie personen halen de 200 km binnen 24 uur. Voor de Nederlanders is meedoen en uitlopen de opzet. Het weer belooft niet veel goeds. Het regent en later op de dag steekt de wind op. Het parcours loopt na enige inlooprondjes rond en door het centrum van Château Thierry met bijna 1300 meter klimwerk, gevolgd door het nodige dalen om uiteindelijk op een boulevard te eindigen. Totale lengte per ronde: 3750 meter. Voor klassering moet men 44 ronden lopen en de hellingen zijn steil. Voor Marcelino Sobczak, die loopt met een keelontsteking en een gezwollen knie, is het na ongeveer 60 kilometer dan ook een bekeken zaak. Uitlopen is geen optie, en er volgen meer wedstrijden dit jaar.

Ook Ad Leermakers kent de nodige probleempjes maar met enige pauzes en wat slaap weet hij uiteindelijk toch 155,240 m in 24 uur te maken. Frans Leijtens doet het met 158,970 m beter maar ook hij kent enige knieklasten tijdens de loop.

De enige die schijnbaar zonder problemen met glans slaagt die dag, is Frank van der Gulik. Hij eindigt op de 16^e plaats met een nieuw PR van 170,160 m; ook heeft hij nog nooit eerder de 24 uur vol gemaakt. Er valt de komende tijd nog het nodige van hem te verwachten. Zijn trainingen samen met Fred Röhner en Marcelino beginnen vruchten af te werpen.

-Marcelino Sobczak-

UURWEDSTRIJD RWV, 18-03-07

Zondag 18 maart 2007 werd door RWV een uurwedstrijd snelwandelen op baan georganiseerd. Hieraan deden 23 atleten mee, onder wie onze OLAT-leden Kees Lambregts en Ron Timmermans. Jacques van Bremen deed er alles aan om ook deze wedstrijd te winnen. Pedro Huntjens eiste de tweede plaats voor zich op, maar moest gedurende de wedstrijd eerst ons lid Kees Lambregts, die als derde eindigde, van zich afschudden.

Ron Timmermans – uitkomend voor RWV – deed ook goede zaken door als zesde de 10.000 meter-grens te slechten.

Uurwedstrijd RWV, 18 maart 2007

	Naam	Vereniging	Geb.	Afstand (=km/h)
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	11,632 km
2	Pedro Huntjens	Unitas	1967	11,387 km
3	Kees Lambregts	OLAT	1959	11,215 km
4	Robert van Bremen	RWV	1982	11,199 km
5	Theo Koenis	De LAT	1951	11,009 km
6	Ron Timmermans	RWV	1982	10,217 km

Gebruikte Bron: Verslag van Alex Wijsman, De LAT.

KENNEDYMARS IN SITTARD, 7-4-07

De OLAT-gemeenschap was op paaszaterdag in groten getale aanwezig in Sittard om deel te nemen aan de Kennedymars in Sittard. Het weer werkte ook goed mee. Zoals de laatste jaren gebruikelijk streden Pedro Huntjens en Victor Mennen om de eerste plaats. Pedro Huntjens was de sterkste van de twee.

Onze leden Kees Lambregts en Marcelino Sobczak waren ook heel erg snel en streden om de derde plaats, die uiteindelijk werd opgeëist door Kees. Marcelino werd tenslotte vijfde in een heel dik persoonlijk record. Van de overige OLAT-leden was Marco van Heel het snelste. Je ziet hem niet vaak, maar als hij er is zet hij mooie prestaties neer. Voor nadere details en prestaties van de overige OLAT-leden: zie hieronder.

OLAT-leden wedstrijd Kennedymars Sittard, 7 april 2007

	Naam	Tijd	Km/u
3	Kees Lambregts	8:45:11	9,1
5	Marcelino Sobczak	8:50:08	9,1
17	Marco van Heel	9:44:16	8,2
23	Pé Everaerts	9:52:50	8,1
24	Boetje Huliselan	9:56:08	8,1
26	Ernst Westerhoff	10:07:34	7,9
31	Huib Raijmakers	10:16:15	7,8
32	Connie Raijmakers	10:16:17	7,8
42	Martien van Achterberg	10:33:33	7,6
46	Frits Mennen	10:45:05	7,4
51	Frances Rouppe vd Voort	11:04:49	7,2
52	Sjef Koolen	11:11:40	7,0
56	Paul Koks	11:43:50	6,8
57	Ben Duin	11:45:29	6,8

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
13 mei	Amsterdam	AV 1923+De LAT	Mastersdag. Radioweg, 12.00 uur. Masters en Senioren vanaf 30 jaar: 3 en 5 km baan. Inschrijven bij start. Info: Cisca_alex@hetnet.nl.
19-20 mei	Weert	OLAT	OLAT Internationaal wandelevenement. Café Denneoord, Voorhoevseweg 2. Prestatiewandeltochten en snelwandelwedstrijden 50 km t/m 100 EM en 24 uur. Nadere info en inschrijven: www.wandel-olat.org/iw.htm of Hans de Vries.
27 mei	Barendrecht	CAV Energie	Open Zuid Hollandse A en B Junioren, Senioren en Master 5000 meter snelwandelen op baan. Inschrijven voor 14 mei via Hans de Vries. Geen na-inschrijving.
3 juni	Rotterdam	RWV	Jubileumwedstrijd 50 jaar snelwandelen, 1, 3 en 5 km op baan. Sportcomplex Langepad, 13.00 uur, Dit 50-jarig jubileum wil RWV vieren met een bijzondere Jubileumwedstrijd voor alle RWV-ers en alle snelwandelaars. Het wordt een handicap-wedstrijd voor teams. Deelname staat open voor snelwandelaars en (prestatie)wandelaars in alle leeftijden. Inschrijven per team maar ook individueel. Van de individuele deelnemers zullen op 3 juni ook teams worden gemaakt. Na afloop is er een hapje en een drankje om het 50 jarig jubileum feestelijk te vieren. Nadere info: Hans van der Knaap: 010-466 20 15 of Gijs den Ouden: 0181 – 62 40 46 of www.rotterdamsewandsportvereniging.nl
9 juni	Veldhoven	GVAC	NK Masters 5 km op baan. Knegselseweg. Inschrijven voor 17 mei via Hans de Vries. Nadere info : www.gvac.nl/nkmasters.html .

Dure minuten verloren bij Kennedymars in Sittard

Paaszaterdag 7 april staat de 44e Kennedymars van Sittard op het programma. Ruim één jaar van tevoren wist ik al dat het op een zaterdag viel, dat er geen omgangsregeling met mijn dochter zou zijn en dat deze mars dus op mijn programma gezet kan worden. Het feit dat ik 20 jaar geleden tijdens de 25e Kennedymars mijn eerste KNAU-wedstrijd liep, maakt deze editie speciaal. Hoewel er doorlopend getraind is, was mijn deelname aan evenementen beperkt gebleven tot vooral trimlopen (waaronder de Mescherbergloop in Eijsden), die zeker zeer nuttig en vooral leuk zijn geweest. Maar hierdoor bestond er ruim een maand voor de start nog wel twijfel over mijn deelname in Sittard, vanwege de haalbaarheid van de wedstrijdlimiet (12 uur). De uurwedstrijd in Rotterdam, Amsterdam-Hoorn en Dwars door Dordt toonden aan dat het wel goed zat met de conditie en het uithoudingsvermogen.

Met een bezoek (plus overnachting) aan de baan van Unitas was ik weer eens thuis, waarna ik met goede zin aan de Kennedymars kon beginnen. In de donkere uurtjes worden de buitenwijken van Sittard aangedaan, waarna een stukje wijde blik op Duitsland volgt, om dan met uitzicht op de schoorstenen van de elektriciteitscentrale bij Maasbracht de glooiingen voorbij Mariahoop te trotseren. Na Posterholt schiet het al goed op naar halverwege; daar weet ik na ongeveer 5½ uur dat ik nog 6½ uur over heb voor de tweede helft. De doelstelling 'binnen de 12 uur wandelen' hou ik goed voor ogen, en ik ben me ervan bewust dat méér verwachten niet reëel is. Om haperingen in het wandelen (ongecontroleerd verval) te voorkomen neem ik dus enigszins gas terug. Zo kan ik het traject langs de Maas van vóór Maasbracht tot Maaseik goed bekijken, terwijl de gang er toch goed in blijft. Bij het naderen van Roosteren wordt het parcours weer wat voller doordat de 40 kilometer-lopers aansluiten – wat ik zelf wel prettig vind. Andere jaren zag je bijna niemand meer in deze fase van het traject.

Met nog 10 km te gaan, ga ik in op de uitnodiging van de verzorgingspost om 'even te zitten'. Dure minuten, zo zou later blijken. Met een 11u40'10" in 2005 had ik een persoonlijk beste prestatie M40 in het vooruitzicht, ondanks dat de route langer is dan in 2005. De finale begon door woonwijk Het Hoogveld, waar ze een fantastisch feestdecor hadden opgesteld, om te eindigen in de Stadsspoorthal Sittard. Daar finishte ik na 11u43'50" en werd duidelijk dat die korte rust een dure was. Het maakt de tevredenheid echter niet minder. Ik heb een fantastische dag gehad en sloot af met het gevoel het nog een paar uur uit te kunnen houden.

-Paul Koks-

Paastocht in Asten zonder logeerpartij bij oma

Er waren tijden dat mijn oma in Deurne woonde. Nog vóór ik zelf in het andere Deurne woonde. In die periode was het traditie dat ik – toen nog als inwoner van Almere – het Paasweekeinde vanaf vrijdag bij mijn oma doorbracht, om zaterdag de Kennedymars in Sittard te lopen en op Tweede Paasdag de Paastocht in het nabijgelegen Asten, omdat daar voldoende tapijten van wandelpaden in de omgeving aanwezig zijn. Dat waren altijd hele gezellige weekeinden. Nu woont mijn oma in Leidschendam-Voorburg, wat toch te ver is om het traditionele scenario weer op te pakken. En denk niet dat het te druk zou zijn voor mijn bijna 90-jarige oma: de laatste acht weken ben ik met Priscilla tweemaal op bezoek geweest en ze heeft daar volop van genoten. De zin om naar Asten te gaan was er niet minder om. De busdienst Helmond - Asten liet niet toe dat ik er eerder zou zijn dan even na half twaalf, maar twee dagen na Sittard was 20 kilometer mooi genoeg.

Het parcours vanuit café Van Hoek lag in de driehoek Asten-Deurne-Helmond, waarbij zowel de opening als het slotstuk mij nog bekend was van de pauze-ommetjes in de periode dat ik bij Skyline Asten werkte (2001). Met een pauze van 50 minuten waren dat stukken van ruim 5 kilometer en op afstand de mooiste pauze-ommetjes die ik heb kunnen maken. Daarna volgden prachtige stukken bos waar de paden comfortabel waren – wat niet onhandig was omdat één van mijn voeten niet helemaal ongedeerd uit de strijd in Sittard was gekomen, doordat ik de schuivende sok 's morgens niet helemaal (of wellicht helemaal niet) weg had kunnen werken. Na de wagenrust op 4½ kilometer kregen we nog een klein stukje bos, om vervolgens door het wijde landschap naar Helmond - Brouwhuis te stappen, waar prima softijs te verkrijgen was. Onderweg terug naar de wagenrust passeerden we nog een stukje Astense Aa, waarbij het graspad parallel aan het watertje aangehouden werd. Het laatste stuk van de maar liefst bijna 23 kilometer (zonder bijbetalen!!) had ik aangenaam gezelschap van enkele Nordic Walkers die hun tak van wandelen met heel veel plezier uitoefenden.

Het doel: de spieren loswandelen is bereikt. Maar ik had daarbij een fantastisch blarencomplex gecreëerd! Eenmaal binnen om advies gevraagd hoe dat ik dat het beste kon behandelen, waarmee ik aan de slag kon.

Terug in Leidschendam-Voorburg loop ik nog even een Indonesisch restaurant binnen om het Paasweekeinde op passende wijze af te sluiten.

-Paul Koks-

Voorjaarswandelingen in Noord-Holland

Op 24 maart stond Amsterdam-Hoorn op het programma, nu geen zuidwestenwindje maar een stevige noordooster. Deze keer dus veel tegenwind en vooral op de open stukken was dat goed te merken. Er waren ons 124 recreatiewandelaars voor gegaan; wij begonnen onze achtervolging met 25 deelnemers om 10:25 uur.

Het was droog, bewolkt, nog wel fris en in de bebouwde kom was van de tegenwind weinig te voelen. Nu, in de vroege lente is het verschil met het zuiden in het ontluiken van de natuur goed te zien. Hier is alles nog dor en kaal; alleen op beschutte plekken waar de zon kan komen, langs slootkanten, zagen we paarse dovenetel, speenkruid, ook klein hoefblad en op enkele plaatsen groot hoefblad. Die vier bloeiende planten waren ook in kleur op ons diploma afgebeeld.

Van OLAT waren verschillende wandelaars hier naartoe gekomen. Onder anderen zagen we Sjef Koolen, Ernst Westerhoff, Pé Everaerts, Jan Warrink en Gerrit en Sonja Arfman. De eerste bevoorrading is na 10 kilometer. Daarna verder door het Twiske, een natuurgebied met alleen fietspaden en smalle landweggetjes. Ergens onderweg een drinkpostje voordat we de wagenrust in Purmerend aandoen. Door een parkje komen we aan de noordkant van de stad. Langs de ringvaart van de Beemster, door Oosthuizen en een wagenrust achter de brandweerkazerne. Een weidegebied waar de eerste geluiden van de kieviten en grutto's te horen zijn. Voor we aan de laatste kilometers beginnen nog een drinkpost, door een tunneltje onder de weg door, een park, langs een drukke weg, een spoorwegovergang; dan in de verte zien we verkeerslichten en nèt daarvoor – weten we – is de finish. De marathonafstand van 42,195 km zit erop.

Op zaterdag 14 april vertrekken Boetje Huliselan en ik weer naar Noord-Holland. Heel vroeg zijn we al van huis gegaan. Om 07:00 uur komen we in Castricum aan. Eén van de mooiste en zwaarste wandelingen kan beginnen, georganiseerd door wandelvereniging de LAT. We gaan voor de langste afstand van 60 km door de duinen; een stukje langs het strand hoort er ook bij. Van OLAT zijn hier ook Hans de Vries, Wim van Gemert, Ernst Westerhoff, Hannie Klumpkens, Pé Everaerts en Gerrit en Sonja Arfman – allemaal voor de afstand van 60 kilometer. (Er is ook een 40- en een 25-km route uitgezet).

Het begint rustig over verharde fietspaden, een klinkerweg door bossen, duinpaden, en de eerste toppen worden genomen met een prachtig panorama als beloning en heel in de verte de zee. Na 13 km de wagenrust in de gemeentewerkplaats van Egmond aan Zee. Hier gaan de 25 km-wandelaars terug naar Castricum. Wij vertrekken richting Bergen aan Zee. Vlak achter de hoge zeeduinen is een pad gevonden met veel hoogtevverschillen. En vooral veel los zand, wat ons heel wat zweetdruppels en zand in de schoenen oplevert. Dan, als er weer ruimte voor de tenen is gemaakt, een stukje klinkerweg.

Dit jaar veel nieuwe omheinde gedeelten in het duingebied, waar Schotse hooglanders en paarden grazen; we passeren ze over wildroosters en door klaphekjes. De klinkerweg duurt niet lang. Nog een laatste hoge, mulle duinpas over, dan een afdaling en we zijn op het strand. Na een paar kilometer zwoegen we de strandwal op en zijn we in Bergen aan Zee voor de binnenrust na 20 km. Dit is het keerpunt voor de 40 km-wandelaars.

Daarna door een mooi glooiend en begroeid duinlandschap naar Schoorl, later met bossen en over hoge binnenduinen voordat we in de caférust zijn. Nu gaan wij ook terug. Na 20 minuten hebben we genoeg moed verzameld om het bekende klimduin aan te vallen. Links ligt een smalle strook zand al in de schaduw; daar gaan we naartoe. Na een flinke zwoegpartij komen we boven, hier is gelukkig ook schaduw want het is nu warm geworden, op het midden van de dag.

We krijgen nog een echt steil zandduin te verwerken, daarna bos- en duinpaden; soms in de schaduw en andere keren in de volle zon, die vandaag onbarmhartig op ons neerschijnt met temperaturen van 25 graden of meer. Terug in Bergen aan Zee even rust, dan nog 20 km terug naar Castricum door een prachtig duinlandschap en langs een bosrand, over duintoppen met een prachtig vergezicht, uitkijkend over de kleurige en geurende bollenvelden, en in tegenovergestelde richting, heel ver weg tussen de duinen door, de zee.

Na de gemeenteloods in Egmond volgt nog een kleine wagenrust, op 3 km voor de finish. Het was een lange, vermoeiende, maar mooie wandeldag met een zomerse voorjaarszon en een goede verzorging onderweg. Na een verfrissende douche en een koele drank gaan we huiswaarts; morgen is het zondag – gelukkig een rustdag.

-Klaas Bakker-

UIT DE MEDIA

'Wandelen' op wielen

Bergwandelen voor lui-lakken: ja, is een tochtje met de Segway eigenlijk nog wel wandelen? Bij het Nordic Walking heeft men in ieder geval nog grondcontact, maar de Segway is een soort zelfrijdende step, waarmee je moeiteloos over de steilste bergpaadjes kunt 'lopen'. Er schijnt in Serfaus in het Oostenrijkse Tirol een speciale tour van twee uur met deze step gemaakt te kunnen worden, inclusief voorbereiding en proefrijden. Het is een stille en milieuvriendelijke manier van voortbewegen.

De Segway vindt overigens ook opgang in grote steden. Het is weer eens wat anders dan de overbekende stadswandeling of bustoer. In Nederland doet men er nog wel moeilijk over (persoonlijk heb ik de step één keer in een badplaats gezien), maar in het buitenland lijkt de opmars niet te stuiten.

Bron: *Eindhovens Dagblad*,
7 april 2007

KRO wandelt met liefde

Op het moment dat U dit leest, is de KRO Wandeldag misschien alweer voorbij, want die is (of was) op zaterdag 12 mei. Thema van alle uitzendingen van de KRO is 'de Wandeling is de liefde', en dat staat ook centraal op deze wandeldag waarvan de televisieopnamen worden uitgezonden op 25 mei.

Als locatie is gekozen voor de Weerribben, inderdaad een gebied om verliefd op te worden. Speciaal voor de KRO is hier een route uitgezet van 15 kilometer, naast routes van 9, 20, 30, 40 en 50 kilometer. Hopelijk is er veel reclame voor gemaakt, want de KRO Wandeldag staat niet in een van de landelijke wandelprogramma's.

Bron: *KRO Magazine*, 7-13 april 2007

Pasen 2007: één groot wandelfeest

Het is paaszaterdag even voor half vijf in de ochtend. Dini heeft me zo juist afgezet bij de Stadssporthal in Sittard. Ik moet nog even mijn startkaart ophalen bij de inschrijfbalie; dat verloopt vlot. Ook al meteen enkele bekenden om een handje te schudden. Evert, Wim en Wim en Gerrit; dat wordt morgen weer flink puntjes uitdelen. Op het bordes boven in de sporthal heb je een mooi zicht op de startzaal, die al goed vol loopt. In een hoek maakt een hoempapa-orkest zich gereed met de eerste schelle uithalen, dat zal vandaag nog vaak gebeuren.

Beneden krijg ik mijn eerste knip in de controlekaart, dat is het ding dat ik vandaag goed moet bewaren. Nog meer bekenden en die jongen daar is Bart Lutke Schipholt, een naam om te onthouden, zoals we later op de uitslagenlijst zullen zien. Boven op het bordes roept iemand mijn naam, dat is Peter die de nacht hier in de hal heeft doorgebracht. Even terug zwaaien om te laten merken dat ik hem heb gezien. Het orkest blaast een paar 'onverstaanbare' nummers en dan komt Ad van der Loo, de man die al 44 jaar meedraait met de KMS, ons een goeie morgen wensen. Hij heeft een bemoedigende mededeling: de mars is dit jaar ongeveer een kilometer langer uitgevallen, maar dat is gelukkig ergens in het midden en daarom zullen we het niet zo erg vinden! De oudste deelnemer is 78 jaar en hij komt uit Beieren; viel Spasz!!

Sraar Cox, burgemeester van Sittard, heeft nog precies 48 seconden over om ons te vertellen dat zijn vrouw ook mee doet en dan klinkt het startschot; het is precies 05.00 uur.

De eerste kilometers gaan door de binnenstad van Sittard, over de markt, dan met een flinke bocht naar Broek-Sittard. In Duitsland passeren we een paar dorpjes die nog in diepe rust zijn, maar toch houdt de Polizei al toezicht dat alles volgens de regels verloopt. Het gebied heet hier de Selfkant en is na de oorlog nog een blauwe maandag Nederlands grondgebied geweest. Op deze prachtige zaterdagochtend is het hier heerlijk wandelen tussen de landerijen die keurig gereed liggen voor een nieuw gewas.

Bij Koningsbosch gaan we de grens weer over en niet lang daarna passeren we de eerste verzorgingspost: fruit, gekleurde paaseieren, krentenbollen, broodje kaas of ham; het kan niet op en is inbegrepen in het startgeld van € 12,50.

Ik word ingehaald door nog meer OLAT-stappers: Anja, Henny, Co. Ook Kees uit Breda is present. José heeft voorlopig een straf tempo ingezet, maar laat doorschemeren dat het 'straks' zeker niet zo snel meer zal gaan. Al eerder op het parkoers wandelde een jonge dame voorbij, ze draagt een OLAT-embleem. Dat moet een van onze nieuwelingen zijn: Dagmar, uit onze provinciehoofdstad 's Hertogenbosch!

Omdat ik alleen aan deze mars ben begonnen, kan ik in mijn eigen tempo wandelen en zo haal ik Henk Bartelds

in. We kennen elkaar van vorige tochten en wandelen een eind samen op. Aan 'belangstelling' heb je dan geen gebrek, want Henk is nu eenmaal geen onopvallende figuur. Zijn handelsmerk is zijn wijd uitwaaiende grijze baard, met daarnaast vandaag een kleurig shirt met rode galgjes en korte broek; zijn leeftocht draagt hij mee in een plastic zakje!

Al jaar en dag is mijn eerste pitstop in de fanfarezaal van Reutje, de eerste 30 km zitten er dan op. Een grote kop koffie en twee pannenkoeken zorgen voor voldoende energie voor de volgende kilometers. Toch even goed de benen strekken voordat 't allemaal weer vlot gaat. We wandelen nu op het mooiste stukje van het parkoers: eerst het Munnicksbosgebied en daarna mooie vergezichten over landerijen.

Bij Montfort wandelen we langs de kasteelruïne, dat is toch ook alweer enkele

jaren geleden dat we daar langs kwamen. Even verderop passeren we het 'point of no return', dat is precies halverwege koers.

Omdat de snelweg tussen Roermond en Maasbracht wordt verbreed, moeten we nu met z'n allen een extra lus maken om aan de overkant, dus in Maasbracht te komen. Na de brug moeten we een trap af, zodat je nog eens extra voelt hoe de vlag erbij hangt. Hier ongeveer tref ik Ronald, die dan zoals later blijkt bezig is met de pijp aan Maarten te geven!

Jarenlang troffen wij hier bij Wessem Frans en Toos van den Boom, die ons met een praatje en een drankje altijd weer een hart onder de riem staken. Vandaag zullen ze er niet zijn. Daarom besluit ik bij een cafeetje aan de haven even uit te stappen om een frisdrankje te gebruiken. 't Smaakt of het er voor gemaakt is.

Jeannette haalt me in en vertelt dat 'ons pap' en zij om kwart over zes zijn gestart, dan kun je in het begin wat vaart maken. Ad loopt zo'n 100 meter achter mij en dat zal voorlopig zo blijven!!

Vanochtend was het nog fris, maar gaandeweg de dag werd het volop zomers en in het stadje Thorn is het een drukte van belang. Er zijn kraampjes en een hele reeks aaneengeregen schoenen geven aan dat het om wandelen gaat. Veel wandelaars besluiten om hier even te pauzeren. In Kessenich loop ik binnen bij de Pomp; aan Gerda en haar café zijn intussen de jaartjes voorbij gegaan; de filterkoffie is gebleven, evenals de paaseitjes.

De aanleg van het recreatiegebied aan de Maas is zo goed als voltooid en de indruk ontstaat dat we nu ook korter langs dezelfde Maas wandelen. In Geistingen doen de Belgen volop mee met muziek en daar komt Aldeneik alweer in zicht. Op de Markt in Meiseik zit het vol, maar toch vind ik nog een plekje en de gelegenheid om een drankje te bestellen.

De brug en daarmee de grens over, en we zijn terug in Nederland. Eerst komen we door Roosteren; bij de Tramhalte is dit jaar volop herrie vanwege een orkest dat er zit te toeteren. Dan Dieteren, dat is niet veel meer dan een

kronkel in de weg. In Susteren neem ik nog even de tijd voor mezelf en ga op een terrasje een minuut of tien naar de passanten zitten kijken. Daar gaat Henk en even later Wim.

Tijd om op te staan en weer verder. Langs het spoor raakt een jongeman van een jaar of 17 in een dip. Een paar sportieve meiden nemen hem onder de arm en praten hem weer bij bewustzijn. Hij zal Sittard halen en volgende week een held op school zijn! In alle commotie zie ik nog net dat de anemoontjes in het bos dit jaar vroeg zijn geweest! Nieuwstadt is één en al feest – het Bartlehiem van het zuiden.

En dan linksaf naar het industrieterrein van Sittard. Halverwege staat Gijs den Ouden met zijn camper langs de weg. Hij loopt een eindje met me op en geeft de uitslag van de wedstrijdlopers. Gijs staat daar om straks Johan Willemstein, de KNBLO-baas van de Sectie Lange Afstand, naar de streep te schreeuwen. Toch knap van 'de Kolonel' dat hij ook wandelend kan presenteren!

De laatste drie jaren zwenkt de route

van het industrieterrein af en gaat verder door een nieuwe woonwijk naar de sporthal. Nu halen Ad en Jeannette mij in; ik kan me nog groot houden dat het allemaal wel meevalt. Trouwens, de bewoners doen volop hun best om het lopen daar zo aangenaam mogelijk te maken.

De Sporthal komt in zicht, het publiek staat rijen dik, er wordt geklapt. Ik hoor het bekende korte autotoetertje van Dini en zie haar langskomen. Over zo'n tien minuutjes ontmoeten we elkaar aan de finish.

Dit wandelevenement in Sittard trok in totaal 6506 deelnemers, waarvan 3326 op de 80 km.

Als alles meezit wil ik ook graag volgend jaar nog eens van de partij zijn voor de 45ste uitvoering van de eerste en grootste Kennedymars van Nederland.

„Opsporing verzocht”

U spreekt met Opsporing Verzocht van de KRO: of ik al gehoord had dat er in Asten een groot zangersfestijn op poten wordt gezet, en dat de organisatie daar zoveel mogelijk leden van de familie Van Asten op een podium wil krijgen om dan samen het liedje te zingen van 'we gaan nog niet naar huis!'

Ik stel de juffrouw gerust en vertel dat al mijn broers en zussen hun badkamer hebben laten vergroten om voldoende oefenruimte te hebben. Ik zelf heb echter geen tijd, want ik moet een maand eerder al daar zijn om er te wandelen tijdens de 30ste Paastocht van OLAT. De juffrouw is blij verrast met zoveel activiteiten in en bij Van Asten. Een prettige zondag verder.

Dat is voor mij dan bedoeld voor Eerste Paasdag. Rijstepap eten, want die zit nog in mijn rugzak van gisteren en verder niet veel doen dan de tenen te rekken en te strekken en genieten van het mooie weer.

De krant stond er afgelopen week ook vol van: 30 jaar geleden waren ze in

Asten met Pasen aan het wandelen gegaan en omdat 20 jaar later de animo erg verslapt werd OLAT in de arm genomen om er weer wat van te maken. Marinus en zijn mannen, waaronder Bert die daar toevallig toch woonde, hebben het toen voortvarend overgenomen en we zien vandaag wel wat er van geworden is.

Om kwart over zeven zijn we present. Bij Jan van Hoek struikelt Dini over de mat en valt languit in de hal. Dat is wel even schrikken, maar als een paar galante heren haar weer overeind hebben staan, blijkt alles nog te kloppen. Gelukkig!

Vandaag zijn veel soldaten uit de regio zuid present, die – zoals later zal blijken – een stevige mars in de benen hebben. Samen met Piet vertrek ik een poosje na de eerste meute en zo hebben we het veld ongeveer voor onszelf. Het dorp Asten ben je vlug uit en daar doemen

bij deze 30ste uitvoering ook meteen de eerste bergen op. Best leuk bij zo'n mooi weer als we voor vandaag hebben uitgekozen. Toch nog een plaatje schieten bij de grootste hoop zand; dat doet het goed als de krant nog eens om een foto vraagt.

Na deze bergmassieven komen we al meteen bij de grote verzorgingskraam. Marinus heeft weer eens de leiding op zich genomen. Dat gaat hem professioneel af. Gymnastiekschoenen aan, handen in de zak en maar buurten. Gaat daar een lichtje branden: buurten, trofee, Cornelis! Maar toch na al die jaren nog steeds top! Daarom nogmaals van harte!

Maar goed dat we vandaag niet voor de volle 100% gaan, maar wel jammer dat ze nou juist die waterzuivering en al die andere hightech bedrijfjes in de route van de 30 hebben verstopt. Brouwhuis wordt eveneens aangedaan en bij zaal Vissers is het goed toeven. Daarna volgt het topstuk van deze wandeling: op en neer lopen op de Brouwhuissche hei en net zo lang volhouden tot je bij De Bikkel bent. Daar hebben ze niet op zoveel

toeloop gerekend, dus met rust en vertrouwen kom je daar het verst. Jan van de Zanden laat zich aflossen door Adje: beiden waren zaterdag ook in koers en Jan werd uiteindelijk de winnaar.

Op de terugweg nog meer bochten onder de bomen door en uiteindelijk toch weer asfalt, veel asfalt. Het leger zingt, gaat ons in straffe pas voorbij. De laatste haalt het niet!

Dan tot slot het ABC-patroon: volg Aa (een sloot); draai af bij Bos (kerstbomenveldje); volg weg tot Centrum.

Als ik later aan Ad voorstel om hier misschien eens een wintertocht te houden, heeft hij zo zijn twijfels. Laten we het voorlopig maar op één keer per jaar op Asten houden, en eigenlijk dacht ik dat ook al toen de juffrouw van de KRO belde...! De opkomst was weer eens uit de kunst: bijna 1000.

-Ad van Asten-

Blindheid hoeft wandelen niet in de weg te staan

Bramen, brandnetels, laaghangende takken. Wildroosters, klaphekken en prikkeldraad. Modderpoelen of spekgladde paden. Boomwortels, stoepranden en andere oneffenheden. De obstakels die een wandelaar op zijn pad vindt, zijn talrijk. Voor de meesten van ons zal dit geen onoverkomelijke problemen opleveren. Maar als blinden en slechtzienden willen wandelen, zijn zij aangewezen op een begeleider die hen veilig langs al deze gevaren kan loodsen.

Als zij verder over een goede conditie beschikken, zijn blinde wandelaars met wat hulp tot veel in staat. Binnen OLAT is Wil van Coenen (44) daarvan een uitstekend voorbeeld. Ondanks zijn handicap liep hij in zijn jongere jaren tochten van 50 tot 80 kilometer en voltooide hij twintig keer de Vierdaagse – 12 keer met zijn vader en 8 keer met zijn zus. Op asfalt haalt hij met gemak een tempo van 6 à 7 km per uur, maar ook op bospaadjes kan hij prima uit de voeten. En in de vrije natuur geniet Wil het meest, want „asfalt is toch maar asfalt”.

Zijn sportieve idealen zijn inmiddels wat getemperd door de harde realiteit: in 2004 is zijn vader overleden, zijn zus is niet meer in staat om langere afstanden te lopen en begeleiders ‘van buiten’ die hem in sportief opzicht evenaren, zijn niet zo dik gezaaid. Sommigen wonen bovendien een eind uit de buurt, zodat ook de reiskosten een woordje gaan meespreken. „Daardoor ben ik de laatste jaren anders gaan denken”, zegt Wil. „Het hoeft niet altijd meer een lange afstand te zijn, al zou ik dat best nog wel eens willen proberen. Zoals ik ook graag nog eens de Vierdaagse zou lopen. Maar goed gezelschap is mij net zoveel waard. En een winterserie van 20 of 30 kilometer is óók leuk.”

Wil heeft een aangeboren aandoening. Gedurende zijn eerste levensjaren zag hij de wereld als door een dikke mist, maar hij herinnert zich wel dat hij kleuren kon onderscheiden. Rond zijn achtste verloor hij vrij plotseling de 5% zicht die hij nog had. Zijn jeugd bracht hij grotendeels door op internaten in Breda, Oisterwijk, Grave en Vught. En zo leerde hij en passant Saskia kennen met wie hij al 23 jaar het leven deelt. Ook zij is visueel gehandicapt, maar anders: zij heeft tunnelvisie en ziet niets van opzij. „In Vught woonden we korte tijd tussen veel mensen met een beperking. Saskia vond dat vreselijk en wilde daar weg. Nu wonen we ruim een jaar weer in een gewoon huis in Den Bosch. Niks is aangepast, dat hoeft niet. Ik ben van jongsafaan gewend mij te redden. We hebben thuis ook nauwelijks hulpmiddelen. Vaak zijn dat toch maar ondingen, of ze gaan kapot.”

Zijn wandelcarrière begon al eerder, met de avondvierdaagse van Cuyk in 1978. „Mijn ouders zagen toen meteen dat ik méér kon. Eerst kwam ik via mijn zus terecht in een wandelclubje. Later kwam mijn vader tijdens de Kempische Wandeldagen in contact met Ben van der Velden. Die wees hem op de mogelijkheden bij OLAT, maar zei erbij dat ik wel zelf de contacten moest leggen.” Daar had Wil

geen enkele moeite mee: „Ik had al wel geleerd dat je de dingen niet op een presenteerblaadje krijgt.”

Nadat hij in 1986 lid was geworden, wist hij Ben onder meer te strikken voor een wandelreis naar de Ardennen. Ook Jos Koolen zaliger was een poosje zijn wandelbegeleider. „Met Jos kon ik lezen en schrijven; ook buiten de tochten hadden we regelmatig contact”, vertelt Wil. Andere bekende OLAT-leden met wie hij door de jaren heen tochten ondernam, zijn Henri Floor en Coos Verburg, Loek Zwennes en last but not least Hein Lenders.

Grappenmakers

Hein weet nog precies hoe het eerste contact verliep: „Wil is erg actief en trekt iedereen aan zijn jas. Hij heeft mij zelf benaderd, op aanraden van Ben. Op een mooie zondag in mei liepen we voor de eerste keer samen. Midden op de hei vroeg Wil ‘mag ik je eens bekijken?’. Dat mocht, en met zijn handen begon hij mijn gezicht af te tasten. ‘Je hebt een grote neus’, zei hij. Nou, dat klopt. Daarna vroeg Wil heel direct waarom ik met hem wilde wandelen. Mijn reactie was, dat ik ten eerste graag wandel en ten tweede dat ik dat graag doe in prettig gezelschap. Dat vond hij een goed antwoord. Want medelijden is natuurlijk een verkeerd motief.”

Al vrij snel kwam Christoph Alferink erbij, net als Wil iemand met een opgeruimd karakter en wel in voor een geintje. „Wil belde mij ‘n keer op en zei: ‘Hein, ik heb hier een Duitse man, die is ook blind, en ik kan hem niet verstaan’. Dat was helemaal niet zo, want Christoph heeft dan wel een Duitse moeder maar hij spreekt ook gewoon Nederlands. Die grappenmakers wilden mij alleen uit de tent lokken. Toen ben ik op proef met hen samen een stukje wezen wandelen, aan elke arm één, en dat ging goed. Zo is Christoph er ook in geslopen.”

„Maar één keer is het mis gegaan. Wil struikelde op een glibberig pad, ik erachteraan en Christoph viel weer bovenop mij. Dat is dan weer het nadeel van gearmd lopen, je sleept de ander zó mee in je val. Een ander nadeel is dat het op

Hein Lenders, hier in de rol van kritisch lid tijdens de algemene ledenvergadering

„Godefridus wandelt om de wind te voelen”

Boschenaar Bert van Deursen heeft, net als Hein Lenders, al een jaar of tien ervaring met het begeleiden van blinde wandelaars. Volgens hem wijst het zich allemaal vanzelf. Hij weet ook heel zeker dat hij met blinden zal blijven wandelen zolang hij zelf nog wandelt. Want je hebt er veel voldoening van.

Vanaf zijn balkon in Den Bosch heeft Bert van Deursen uitzicht op het Peellandpad. Dat maakt het gemis van een tuin weer een beetje goed.

Aanvankelijk had hij Mientje van Eten onder zijn hoede, die destijds ook lid was van OLAT, maar die hij al kende via de Steffenberg in Vught. „Ze vroegen daar vrijwilligers die regelmatig met een groepje uit wandelen wilden gaan. Dat had ik ergens gelezen en toen heb ik me meteen aangemeld. Mijn moeder had een zusje dat blind was; misschien heeft dat ermee te maken. Aan die groepjes deden altijd wel een man of tien mee, dus was er ook een tiental begeleiders nodig. We zetten zelf geen routes uit, maar keken gewoon waar er die dag een tocht werd georganiseerd en dan gingen we daar lopen.”

Mientje was helemaal blind maar kon goed doorstappen, herinnert Bert zich. Tochten van 25 km waren voor haar geen probleem. Nu is hij haar alweer jaren uit het oog verloren. Sindsdien

neemt Bert regelmatig de bejaarde Godefridus Dirne mee op stap. Ook die heeft hij leren kennen via de Steffenberg. „Godefridus is heel graag buiten. Hij wandelt om de wind te voelen. Hij ziet wel iets, maar heel vaag. Met hem maak ik tochten van rond de 10 km.”

Polonaise

„We lopen steeds gearmd, aan touwtjes doet hij niet. Alleen op smalle paadjes loop ik voorop. Dan zeg ik: ‘Nu doen we even de polonaise’. En ik waarschuw altijd voor obstakels. Om te voorkomen dat hij in een kuil loopt, zeg ik bijvoorbeeld: ‘Hier hebben we iets apart’. Dan weet-ie zat. Ook stoepjes en drempels moet je van tevoren aangeven. Ik bepaal altijd zelf het tempo. Als het eens te hard gaat laat hij het wel weten, door even aan mijn arm te trekken.”

Omdat Godefridus zelf nooit zal vragen om een wandeling te maken, heeft Bert er een gewoonte van gemaakt om hem regelmatig te bellen. „Alleen als het erg slecht weer is, gaat het niet door. Daar is niks aan, en het is ook een beetje link, want dan worden de paden glad.”

Bert kent de omgeving van Den Bosch als zijn broekzak. Voordat hij een kwart eeuw geleden lid werd van OLAT, wandelde hij al tochten van circa 40 kilometer. Waaronder de roemruchte Heinekenstocht, eens per jaar in de zomer en natuurlijk met het nodige bier na afloop. OLAT leerde hij kennen via de Vierdaagse van Nijmegen. Het was de 65-ste editie en hij was toen nog werkzaam op de afdeling telefonie van de PTT. „Die gaven er twee dagen vrij voor.”

Later werd hij postbode, en inmiddels zit hij alweer twee en een half jaar in de vut. „Maar ik verveel me nog geen minuut. Ik bezoek veel wandelevenementen. Winterseries van OLAT, en tegenwoordig loop ik ook veel tochten in België. De Grenzeloze Tocht sla ik ook niet gauw over; te voet naar Lommel en dan met het busje terug. Dat is echt iets speciaals en altijd gezellig. Belgen zijn een gemoedelijk volk.” Verder loopt hij elke maandagochtend een tocht met 60-plussers in de omgeving van zijn woonplaats. En zijn 88-jarige moeder neemt hij mee voor korte wandelingetjes in de Oosterwijkse bossen.

Aan ideeën voor uitstapjes met Godefridus heeft Bert dus geen gebrek. Dat het tussen die twee goed klikt, is ook fijn. „We hebben ongeveer dezelfde interesses dus we buurten heel wat af. Als we langs een mooi kasteel of een boerderij komen, dan vertel ik dat. Laatst kwamen we in Empel langs restaurant ‘De Lachende Vis’. Die naam vond hij zo leuk! En ik laat hem ook weleens wat voelen, met zijn handen, bijvoorbeeld hoe routepijlen staan aangegeven. Godefridus houdt mij goed bezig, zeg maar. Pauzes, daar heeft-ie het ook op. Koffie met gebak, ja, dat heeft-ie graag. En als hij geniet, dan geniet ik ook.”

-Mirjam Kies-

warme dagen bloedheet is omdat je zo dicht tegen elkaar aan loopt. Maar ja, zij willen het zo. Bij hand-in-hand lopen komt een signaal vaak net te laat. Alleen op een asfaltweg liepen we weleens een stukje los.”

Vertrouwen

Bij het uitwisselen van wederwaardigheden, hoorde Hein soms ook over problemen, bijvoorbeeld met gestolen bankpaspasjes of verdwenen koffers. Hulp is niet altijd hulp...

Maar meestal wordt er gewoon veel gelachen. Zoals de keer dat Hein hen van de trein haalde en zag hoe een conductrice hen hielp uitstappen. „Zozo”, zei Hein. „Eersteklas reizen en dan ook nog je particuliere secretaresse meenemen!” Wil, openhartig: „Ja, maar dat is niet alles, we hadden ook geen kaartje. De conductrice had ons naar de coupé gebracht en bleef zitten buurten. Toen ze op station Beukenlaan even uitstapte zei Christoph: ‘We hebben nog geen kaartje.’ ‘Stil, still’, zei ik.” Terwijl Hein dit verhaal aanhoorde liep de conductrice nog binnen gehoorsafstand. „Ze draaide zich lachend om en nam het sportief op”, aldus Hein. Behalve bij Winterseries, trof het drietal elkaar altijd enkele malen per jaar voor een ‘alternatief tochtje’, dat steevast een gezellig einde vond in huize Lenders, met op z'n minst een glaasje, en vaak ook de uitnodiging van Lien om te blijven eten. Anderhalf jaar terug moest Hein afhaken vanwege zijn operatie en chemokuur. Maar het persoonlijke contact is er nog steeds; vooral met Wil, die veel meer dan Christoph een gedreven wandelaar is. „Wil loopt vederlicht. Als begeleider heb je er geen kind aan”, aldus Hein. Van buitenstaanders kreeg hij vaak complimentjes voor zijn inzet. „Maar in plaats van mij lof toe te zwaaien, had ik liever dat ze zelf eens met de jongens gingen wandelen.”

Nou, dat zou Wil van Coenen ook wel willen. Want hoewel hij een uitgebreid netwerk onderhoudt en per se niet van een of twee mensen afhankelijk wil zijn, is hij in de loop der jaren toch best veel mensen kwijtgeraakt door ziekte, overlijden, verhuizing en andere oorzaken. Dus... mocht iemand zin hebben om met hem eens te gaan wandelen, dan kan men hem bereiken op zijn mobieltje: 06 - 52 41 66 07.

-Mirjam Kies-

Begeleiden is niet moeilijk, wel inspannend

Wandelen met een visueel gehandicapte is helemaal niet moeilijk, maar wel inspannend. De begeleider moet immers voortdurend alert zijn en staat voortdurend in contact met zijn wandelgenoot.

Er bestaan verschillende methoden: gearmd lopen, hand-in-hand, of contact houden via een touwtje. De overdracht van lichaamssignalen verloopt het beste en ook snelste als men gearmd loopt, en daarom wordt hieraan meestal de voorkeur gegeven. Waar de paadjes te smal zijn om naast elkaar te lopen, legt de blinde doorgaans zijn hand op de schouder van zijn voorganger, of houdt zich vast aan het riempje van diens rugzak. Op die manier behoren zelfs huttentochten door de Alpen tot de mogelijkheden.

Mensen met gezonde ogen onderschatten nogal eens het vermogen van blinden om zich te bewegen in een omgeving die ze niet kunnen zien. Veel visueel gehandicapten compenseren dit echter door hun andere zintuigen te ontwikkelen, zoals een zeer fijn gehoor. Aan de hand van geluiden kunnen ze zich een idee vormen van de ruimte waarin ze lopen. Of ze maken zich andere vaardigheden eigen. Tastzin is natuurlijk ook belangrijk, maar tijdens een begeleide wandeltocht kan de blindenstok gerust achterwege blijven.

Door de bewegingen van zijn begeleider te volgen kan een blinde meevoelen hoe de looprichting is, en of er obstakels aankomen. „Als ik maar éven de pas inhoud, zijn ze al op hun hoede”, is de ervaring van Hein Lenders. Een zekere mate van gewenning is er ook: „Als ik bijvoorbeeld op het perron even stil sta, weten zij al: hier is de trap.” Een begeleider hoeft dus niet de hele tijd ‘pas op en kijk uit’ te roepen. Slechts af en toe zal er een mondelinge waarschuwing aan te pas komen. Ook dan volstaat doorgaans een kleine hint.

Zelfs het tempo hoeft er niet onder te lijden. Soms kan een visueel gehandicapte veel harder lopen dan zijn gids. Een kwestie van aanleg, training, conditie en ook leeftijdsverschil. Wat verder een rol kan spelen, is de lichaamslengte. Zeker als men gearmd wil lopen, is het fijn als er niet al teveel verschil tussen zit. Al dit soort aspecten maakt dat het niet altijd eenvoudig zal zijn een goede ‘match’ te vinden.

HALLO WANDELAARS

Hier ben ik eindelijk weer, met twee wandelverslagen. Het eerste verslag is van 11 maart, over een hele mooie tocht van KRO/RKK, die wil ik jullie niet onthouden. Het tweede wandelverslag is van 18 maart. Die dag waren Kees en ik eindelijk weer eens aanwezig op een OLAT winterserie, in Cromvoirt. Daar werd mij door verschillende leden gevraagd of wij nog wel liepen omdat ze mijn verslagen misten in het OLAT Nieuws.

Dit vind ik toch leuk om te horen. Daarom hier nu twee verslagen voor jullie.

Op zondag 11 maart vertrokken Kees en ik tussen 8 en 9 uur met de trein naar Rotterdam om deel te nemen aan de stiltewandeling van KRO/RKK. Deze tocht was heel indrukwekkend. Het was druk maar toch rustig. Een mooie tocht; hij was ook goed gepijld. En heel goed weer, toch nog zonnig. We gingen richting de Rottemeren. Daar is het heel mooi en de natuur was alreeds in bloei – en dat al in maart! Wij vertrokken rond 10.00 voor de 25 km. En rond 15:00 uur waren we weer binnen. Een mooie dag.

Op zondag 18 maart stond de deeltaxi 's morgens vroeg om 05:40 uur al voor de deur. Wij waren pas vijf minuten wakker, dus snel uit de veren om deel te nemen aan de laatste winterserietocht van OLAT. Het was weer een hele mooie tocht door de bossen en de Dru-nense Duinen. En onstuimig weer: de eerste 10 km veel regen, maar de zon kwam ook nog even kijken. Kees Mol schrok zich rot! Want Inge nam ook nog een modderbad en riep „Bel politie en brandweer!” Ik vond het echt link, maar toch hebben we vandaag erg genoten. Het was weer bourgondisch en gezellig. Maar om op dit modderbad terug te komen: Kees heeft echt geprobeerd om mij goed te gidsen. Toch mooi!

Dan naar de grote rust bij de Rustende Jager, en daar hebben wij op ons gemak nog iets genuttigd. Ook een mooi parkoers. Al vond ik het in het bos iets te moeilijk, maar door een goede beschrijving zijn we toch nog bij de laatste rustpost uitgekomen. Bij fietsknooppunt 25 hebben we ook het parkoers teruggevonden. Mooie tocht en weer een mooie dag. Rond 17:45 stond de taxi weer voor; rond 18:30 weer thuis.

-Met de groetjes van de globetrotters Kees en Inge-

Wat kost het ons en wat krijg je er voor?

De discussie over de financiën speelt op veel terreinen, dus ook op dat van de wandelsportbond. Vandaar dat het punt 'financiële aangelegenheden' op 14 april uitgebreid is behandeld door Henry Bronkhorst, directeur van de KNBLO-NL, op de Algemene Ledenvergadering van de Regio Brabant-Zeeland van de bond. Kort gezegd komt het hierop neer: wat kost het en wat krijg je er voor? Als je er naar vraagt, begint het antwoord bij de meeste leden met „eh....” en vervolgens klinkt het „...tja... eh...”. Tijd dus voor nadere informatie. Ik zal proberen het samen te vatten, tegelijk met een overzichtje van de verzekeringen via de bond.

Wat krijgen we?

De KNBLO-NL is een landelijke vereniging met 550 wandelsportorganisaties, 27.000 leden en ruim 530.000 deelnemers. Ze is aangesloten bij het Wandelplatform en NOC*NSF.

Werd de KNBLO vroeger verweten nogal afstandelijk te zijn, na de fusie in 2004 met de Wandelsportorganisatie Nederland is besloten meer actief op te treden. Dat gebeurt door het stimuleren van nieuwe ontwikkelingen zoals Nordic Walking en GPS-wandelen, door verenigingen te helpen met wet- en regelgeving, het organiseren van workshops, het aanstellen van accountmanagers (o.a. Theo Tromp voor Limburg en Theo Klanke voor Brabant en Zeeland) om verenigingen ondersteuning te bieden, het zoeken van sponsors en het vernieuwen van het Wandelsportmagazine.

De bond kent verschillende afdelingen, zoals: Sportservice, Ondersteuning/Ledenadministratie en Beleid & Projecten.

• **Sportservice:** hierin zitten o.a. de uitgave van het Landelijk Wandelprogramma (LWP), het Wandelsportmagazine, de website www.wandel.nl, de helpdesk voor verenigingen, enz.

• **Ondersteuning/Ledenadministratie:** met de Nationale Sportpas, waarmee men korting krijgt bij diverse bedrijven, reizen, verzekeringen e.d. plus de vaste korting van 50 cent op alle wandeltochten.

• **Beleid & Projecten:** hierin zitten o.a. de GPS-wandelingen (ook voor scholen), het Nordic Walking, activiteiten (b.v. 'Brabant Wandelt') en themabijeenkomsten voor verenigingen, met workshops over wet- en regelgeving (plus boekje), verzekeringen en communicatie. Ook andere bijeenkomsten vallen hieronder, zoals de Voorzittersdag met informatie en brainstormen over diverse zaken die in veel verenigingen spelen.

Verder is iedere vereniging via de bond automatisch verzekerd; het gaat dan om een ongevalverzekering en een aansprakelijkheidsverzekering.

• De ongevalverzekering (aanvullend) dekt letselschade als de eigen verzekering daarin niet voorziet. Alleen bedoeld voor bestuurders, kaderleden en vrijwilligers van de vereniging tijdens, voor of na een evenement. Men kan bijvoorbeeld denken aan hoofdletsel door omwaaien van een verzorgingstent.

• De aansprakelijkheidsverzekering dekt zaak- en letselschade die aan anderen wordt toegebracht door leden, kaderleden en bestuur. Bijvoorbeeld door tijdens een wandeling een hek open te laten staan van een dijk waarop schapen grazen.

• Dan is er nog de bestuurdersaansprakelijkheidsverzekering, bijvoorbeeld wanneer een bestuurslid zijn boekje te buiten gaat en andere bestuursleden hiervoor aansprakelijk gesteld worden. Dit is geen verzekering die automatisch voortvloeit uit het lidmaatschap van de vereniging, maar apart afgesloten kan worden tegen een vrij laag tarief.

Zoals je ziet: de bond biedt een combinatie van zaken voor alle leden en zaken voor de verenigingen.

Wat kost het?

Van de bondsbegroting wordt 80% gedekt door subsidies en sponsoring. De subsidies lopen af, dus een tekort dreigt. De kosten van producten en diensten bedragen € 16,63 per lid. De afdracht aan de bond is € 5,10 per lid. Tel uit je winst! (= verlies).

Wat te doen?

Een commissie heeft enkele modellen ontwikkeld, plus een aantal tussenmodellen. Hierover komt een extra vergadering waarbij over de modellen gestemd gaat worden, dus ook door OLAT.

Vervolgens neemt de Regio deze stemmen mee naar de Algemene Ledenvergadering van de (landelijke) bond, waar OLAT niet vertegenwoordigd is. Daar volgt de landelijke einduitslag.

Dit zijn de voornaamste twee modellen:

Model 1

Afdracht per vereniging: € 150,00
Afdracht per lid: € 11,00
alle leden krijgen het Wandelsportmagazine

Model 2

Afdracht per vereniging: € 50,00
Afdracht per lid: € 6,50
alle leden krijgen het Wandelsportmagazine
Tochtafdracht per deelnemer: € 0,30

In feite worden bij model 1 alle kosten afgewenteld op de leden en bij model 2 deels op de leden en deels op de wandelaar. Dus ook op de wandelaar die nergens lid van is.

Voor OLAT is model 2 veel voordeliger.

• de kosten worden voor een groot deel betaald door de gebruiker (de wandelaar)

• de extra kosten voor de OLAT-leden blijven beperkt tot € 1,40 per lid. Hiervoor krijgt ieder lid (per adres) dan wel het Wandelsportmagazine.

Op de laatste jaarvergadering van OLAT is besloten tegen verhoging van de ledenafdracht aan de bond te stemmen. Model 2 komt hier het dichtste bij.

-Kees van Vessem-

Een trektocht langs het middeleeuws Monnikenspoor

Eind maart trad ik in de voetsporen van deze monnik die in de middeleeuwen jaarlijks dwars door Overijssel trok om voor zijn meerderen het pachtgeld te innen op de diverse landjes van Oldenzaal tot Vollenhoven.

Het Monnikenspoor, een mooie tocht door de diverse landschappen van Overijssel: het Twentse coulisselandschap, uitgestrekt veengebied, de bosrijke gebieden rond Ommen en Dalfsen, het open Vechtdal, de stad Zwolle en het groene gebied met oude stadjes als Hasselt, Zwartsluis en Vollenhove, beschreven in zeven etappes in het blad Toeractief. Ik kan me met al die asfaltwegen en achtergrondgeluiden van snelwegen amper voorstellen hoe het hier in de Middeleeuwen moet zijn geweest met slechts zandpaden en karrensproten.

25 maart 2007

Almelo -> Oldenzaal

Doordat de klok vannacht een uur vooruit werd gezet en door werkzaamheden aan het spoor, kan ik pas om twaalf uur in Almelo beginnen met

een stukje Twentepad richting Oldenzaal. De eerste kilometer raak ik het spoor (geel/rode markering) al kwijt, maar met GPS, kaart en routebeschrijving lukt het me om via Huize Almelo en langs de Loolee Almelo te verlaten. Al gauw vermindert het aantal wandelaars en andere personen. Langs de Bornse beek zitten een stel jonge vissers aan de soep, ik passeer buurtschap Weleveld en in het dorpje Hertme een openluchttheater. Bij café Pisano draaien ze mijn favoriete muziek; na 10 km mooi tijd voor een appeltaart/theepauze. De harde wind laat tranen over mijn wangen rollen en brengt supportersgeluiden van VV Saasveld naar mij toe. Dankzij wandelnetwerk Twente heeft het Twentepad meer leuke onverharde paadjes erbij gekregen. Bij recreatiepark Hulsbeek plof ik na 22 km achter een hotel neer op een bankje; meteen gaan schoenen en sokken uit om te luchten. Om de route niet te lang

te maken had ik een stukje afgesneden. Daar word ik natuurlijk voor gestraft, ik loop te dwalen door het recreatiepark en volg de geel/rode markering in de verkeerde richting.

Met behulp van de GPS kom ik toch nog in Oldenzaal. De Plechelmusbasiliek,

waar het Monnikenspoor begint, is al van verre te zien en dus makkelijk te vinden. Eerst even de maag vullen bij de Smulhoek en dan op zoek naar het huis van Ellen (een collega van Bart), waar ik de nacht mag doorbrengen. Na 32 km heb ik op een matrasje in de woonkamer een heerlijke nachtrust, na een tijdje kletsen, krant lezen en tv kijken.

26 maart 2007

Oldenzaal -> Sibculo

Om kwart over acht begint weer een dag met zon en wind. Na Oldenzaal, iloop ik n Weerselo stukjes verkeerd, waardoor ik via een omweg Het Stift (ontstaan in de twaalfde eeuw en van oorsprong een Benedictijnenklooster en later een huisvesting voor adellijke jongedames in kloosterlijk verband) bereik. Na 13 km even in de zon een boerham gegeten. Daarna gaat de route

langs heel wat watertjes: Middensloot, Stiftsbeek, kanaal Almelo-Noordhorn, Haverkampbeek en de Fleringer Molenbeek. Na havezate Herinckhave kom ik bij Fleringen langs de Kroezeboom, die wel vier- tot vijfhonderd jaar oud is.

Na 25 km doe ik in Tubbergen boodschappen. 't Oale Roadhoes is niet open, maar op het terras uit de wind in de zon is het heerlijk toeven. In de Sint Pancratiusbasiliek wil ik even een kijkje nemen, ik heb net vijf minuten voor er een uitvaart begint. Als ik Tubbergen verlaat hoor ik de klokken luiden. Eigenlijk is het te warm voor mijn fleecvest, maar op de open stukken is de wind nog behoorlijk koud. In Geesteren (geest = hoger gelegen zandgrond) houd ik bij de kerk even een korte pauze.

Via de Geesterse beek, Itterbeek en het Geesters stroomkanaal kom ik in een staatsnatuurmonument van duizend hectare: de Engbertsdijkvenen. In de vijftiende eeuw begonnen monniken uit Sibculo hier al veen af te graven. Ruim een uur zit ik op een bankje in de zon met alleen het geluid van de wind en vogels om me heen. Mijn voeten doen zeer, maar toch mag ik nog een stukje lopen. Ik ben helemaal alleen in dit grote natuurgebied en een ree kruist mijn pad. Ik ga op zoek naar mijn overnachtingsadres op de Boeren

dijk nr. 1 (via 'Vrienden op de fiets'). Het blijkt niet aan het begin van de dijk, maar bijna achteraan te liggen, kilometers verderop. Na 48 km wandelen word ik hartelijk ontvangen in een soort 'eigen' huisje in de grote boerderij met zithoek en tv; ze hebben zelfs aardappeltjes en broccoli voor me overgelaten. Op de Duitse tv bekijk ik het weer en zie voor de volgende dag alleen maar zonnetjes in heel Duitsland.

27 maart 2007

Sibculo -> Dalfsen

Na een heerlijke nachtrust en een super-uitgebreid ontbijt vervolg ik de Boerendijk, in plaats van de Kloosterdijk waar monniken vroeger vanuit klooster Sibculo liepen, en kom via het Overijssels kanaal en toch een stukje Kloosterdijk bij het station van Marienberg. Hier begint etappe drie van het Monnikenspoor. Het is nog fris en mijn linkervoet doet pijn, als dat over is begint mijn rechtervoet, later op de dag wisselen pijntjes in mijn schouders, rug, knie en kuit elkaar regelmatig af. In het Vechtdal kruis ik het Overijssels Vechtdal wandelpad en het Beerzepad over stuifzand, langs jeneverbessen en dan verder door naaldbos. Ik bereik esdorp Beerze met Saksische boerderijen.

Bij camping de Roos vul ik mijn waterflesje en markeer dit punt op mijn GPS. Van de zomer gaan we er met de hele familie een week op vakantie.

Na ruim 12 km hou ik om elf uur bij boswachterij Ommen op een picknickbank een lunchpauze. Via de Eerderbossen en kasteel Eerde wandel ik over het scouting-kampeertreintje, waar ik vroeger als padvindster heb gekampeerd. Herinneringen borrelen spontaan naar boven. Langs de Regge loop ik een stukje te ver door de wit/rode markering van het Overijssels Havezatenpad te volgen. Ik ga verder met etappe vier en sla het ommetje naar station Ommen over. Via een ophaalbrug over de Regge vervolg ik mijn weg door het Vechtdal en door landgoed Vilsteren.

Een bankje geeft een mooi uitzicht over de Vecht, maar dit hoge punt vangt ook veel koude wind, waardoor ik maar weer verder stap. In Vilsteren bij De Klomp op een terrasje in de zon zit ik even later bijna weg te branden; ik hou het er toch nog ruim een uur uit, met uitzicht op het kerkhof. In 't

café krijg ik een kortere route door de bossen naar Dalfsen. Bij kasteel Rechten pik ik de route weer op en hou na 35 km op een bankje pauze. Langsrijdende landbouwmachines doen 't zand hoog opwaaien. Gelukkig waait de wind de goede kant uit en blijven mijn broodjes zandvrij. Bij station Dalfsen is een uitkijkpunt met een bijzonder 'keienkunstwerk'. Ik begin aan etappe vijf. In het dorp koop ik een ijsje en dan vervolg ik mijn tocht langs de Westermolen, over een graspad langs de Vecht. Na 40 km ga ik op zoek naar de

Acacialaan (mijn overnachtingsadres). Ruim dertig jaar geleden heb ik ook in Dalfsen gelogeed, de zus van mijn oma woonde er toen en met Pasen gingen we eieren zoeken in de tuin.

28 maart 2007

Dalfsen -> Hasselt

Om acht uur sta ik alweer buiten, een beetje koud nog, na een zeer lange nacht (ik lag de avond ervoor al om half negen in bed). Veel schoolgaande fietsers zijn op weg naar Zwolle over de stuw Vechterweerd; de schutsluis wordt gerenoveerd en ik passeer alweer een vistrap. Een informatiebord meldt dat er dertig verschillende vissoorten zwemmen in de Vecht, die hier steeds breder wordt. De route gaat weer over een stukje Overijssels Havezatenpad richting Zwolle.

Bij een stuk oude stadsmuur stap ik kapsalon Murat binnen; na maanden ben ik het zat, mijn haar waait de hele tijd in mijn ogen. Bij V&D is het tijd voor een plaspaauze en lunchinkopen,

en achter de Sint-Michaelskerk op een bankje in de zon nuttig ik mijn lunch. Door de Sassenpoort en dan langs de stadsgracht begint etappe zes. Via een paar saaie wegen langs industrieterrein verlaat ik Zwolle.

De route gaat eigenlijk helemaal om Zwolle heen, weer terug naar Berkom. Ik wil het vandaag iets rustiger aan doen en op een bankje in de zon besluit ik een kortere route te nemen. Via de Mastenbroekerbrug wandel ik over het Zwarte Water, langs de stadskolk (ontstaan door een dijkdoorbraak in de Middeleeuwen) over de Hasselterdijk. In Hasselt begin ik met etappe zeven. Op het terras bij de Herderin, onder klokgelui van de Sint Stephanuskerk, maak ik voor het eerst gebruik van een aanbieding uit het routeboekje, thee met gratis gebak. En dan trakteer ik mijn zere voeten op een stadswandeling door de Hanzestad Hasselt, langs de kalkovens, door het Van Stolpark,

UIT DE MEDIA

Wandelen helpt mensen (tijdelijk) van het roken af

Vijf minuten per dag stevig doorstappen is al genoeg om rokers van hun verslaving af te helpen. Door beweging gaat het lichaam namelijk het stofje dopamine aanmaken, en dat vermindert de afhankelijkheid van nicotine en gaat ontwenningverschijnselen tegen. Het effect zou vergelijkbaar zijn met nicotinepleisters.

Er zijn liefst twaalf wetenschappelijke onderzoeken op dit vlak die tot deze uitkomst hebben geleid. Een minpuntje is, dat het effect weer snel verdwijnt als men stopt met bewegen. Dat laatste zullen diverse OLAT-leden uit eigen ervaring kunnen bevestigen!

Bron: *Psycholoog.net*, 24 maart 2007

Dinsdagwandelaars: meer kans op droog weer

U gelooft het misschien niet, maar twee Duitse meteorologen hebben vastgesteld dat het in het begin van de week gemiddeld droger en zonniger is dan in het weekend. Naarmate de week vordert, neemt de kans op regen toe. Op zaterdag valt er zelfs 20 procent meer regen dan op dinsdag! Dat is natuurlijk goed nieuws voor het Wandelen op Dinsdag en de Rooise dinsdag-wandelaars. Maar niet voor mensen die graag in het weekend de beentjes strekken. De twee wetenschappers, die de metingen van twaalf Duitse weerstations over een periode van vijftien jaar bestudeerden, vermoeden wel wat de oorzaak is van dit rare verschil: fijnstof is de boosdoener. Fijnstof wordt geproduceerd door mensen, vooral als ze doordeweeks in de file staan. In het weekend zijn die files er niet, ligt in Duitsland bovendien het vervuilende vrachtverkeer stil en stoot de industrie ook minder troep uit. En wat blijkt nu? Het weer volgt precies de cyclus van het fijnstof.

Van Brabant is bekend dat de lucht er ook niet bepaald schoon is. Dit verklaart misschien waarom OLAT het afgelopen half jaar zo'n pech had met de winterseries. Voor de relatief ongerepte Ardennen ligt dit zeker weer anders. We lezen tenminste niet vaak over verregende clubreizen.

Bron: *VRT journaal*, 2 april 2007

langs molen de Zwaluw en de stenen dijk. Terug in de Herderin geniet ik van een voor deze Monnikentocht iets te luxe vegetarisch diner.

Op mijn overnachtingsadres aan de Baangracht heb ik toch nog 33 km op de GPS staan. Ik word ontvangen met thee en ik kan zeer lui op een zitbank voor de TV hangen.

29 maart 2007

Hasselt -> Steenwijk

Deze dag begint wat bewolkt, en die wolken blijf ik de hele dag zien. Bij natuureservaat 'de Olde Maten' (een veen- en weidegebied met dichtgegroeide vervenigsgaten) is van het Zwarte-waterklooster alleen nog het kerkhof over. Ooievaars zitten op hun nest. Bij gemaal Kostverlorenzijl ontlast ik mijn schouders even, de rugzak (ik heb geprobeerd zo weinig mogelijk mee te nemen, toch weegt die nog zes kilo) mag even af voor een kleine drinkpauze. Langs gemaal Zenemuden (het op één na grootste gemaal van Nederland) bereik ik Zwartsluis, een stadje met heel wat sluizen.

In het veenweidegebied graast een grote groep ganzen. Ik hoor de hele tijd „grutto, grutto”, dus die zijn nog lang niet uitgestorven. Van Sint Jansklooster is alleen nog een stukje van de ommuring over. Ik loop door de Kloosterweg, de Monnikenweg en ga dan boodschappen doen bij C1000. Bij de Monniken-

molen zit een groepje mensen met een lichamelijke beperking uit Zwolle; ze doen natuurbeleving, legt een dove man mij uit. Samen met hen hou ik er mijn lunchpauze, een begeleider doet wat yogaoefeningen op een picknicktafel en een toevallige wandelaar laat spontaan in het gras ernaast zien hoe het eigenlijk moet. Een zwanger paard in de wei blijft maar hinneken.

Mijn rugzak weegt niets meer na zo'n leuke pauze. Door het Hogeland van Vollenhove en langs den Oldenhof ga ik over de Bentdijk met uitzicht op het Kadoelermeer. Op deze laatste etappe werken veel rietsnijders, en de boeren zijn overal bezig met hun land te bemesten. In de oude vissersplaats Vollenhove eindigt het Monnikenspoor bij 't Buikje van Saantje, waar ik mijn eigen 'buikje' vul.

Ik ben nog niet klaar met wandelen, want mijn route gaat verder richting

Steenwijk naar Bas en Afke (vrienden waar ik al negen jaar niet langs ben geweest). Via Moespot, langs een watergemaal en over een slingerende dijk bereik ik na wat gedonder in de lucht Blokzijl. Bij een benzinstation even een plaspauze en meteen vragen naar een leuke route richting Steenwijk. Ik krijg een gratis kaart van de hele gemeente Steenwijkerland en een leukere route dan langs de N333. Via Baarlo bereik ik Nederland, waar ik alweer een ooievaarsnest zie. Liggend langs de weg neem ik spontaan een flinke pauze. De weg gaat verder door natuurgebied de Weerribben, waar ik vroeger nog een natuurwerkkamp heb begeleid. In Scheerwolde zie ik het niet meer zitten en neem na 40 km de bus naar station Steenwijk, dan nog een kilometer en ik verzet geen stap meer.

Of ik verder nog stappen verzet kun je nalezen op: www.wandeljoop.web-log.nl

-Joop Reichenfeld-

Tekst en foto's

Snurken

U zult wel denken: wat heeft dat nu met het wandelen te maken? En 25 jaar geleden, toen ik de wandelsport had 'ontdekt', vermoedde ik nog niet, dat dit ooit een probleem zou gaan opleveren.

Waarschijnlijk snurkt een kwart van de Nederlandse bevolking, en daar hoor ik dus ook bij. Zolang je op je slaapkamer het rijk alleen hebt, is er niets aan de hand. Maar dan word je lid van een wandelclub die leuke reizen organiseert naar wandelevenementen, of met het doel om een bepaald wandelpad te lopen, en dan slaap je samen met een of meer personen. In de Ganzenheuvel bijvoorbeeld, want daar kon je vroeger goedkoop overnachten als je als OLAT-lid de Vierdaagse van Nijmegen liep.

Meer dan vijftien jaar heb ik daar geslapen, maar zo'n tien jaar geleden sliep ik niet meer in de sporthal beneden, maar in een van de klaslokalen boven. En daar was ik, als 45-jarige, een grote stoorzender voor een paar tieners die op de avond voor de eerste dag al vroeg naar bed gegaan waren om zo fris mogelijk aan de start te staan. En ik lag dus, zoals ik altijd gewend was, pas na twaalfen onder de veren. En omdat ik toen binnen vijf minuten vertrokken was, en geluiden ging maken, konden zij niet meer slapen; temeer daar die jongens helemaal niet moe waren.

Het jaar daarop heeft OLAT nog een snurklokaal ingericht, maar dat hielp ook niet veel. Omdat dit lokaal gunstig (= bij de uitgang van de Ganzenheuvel) lag, hadden anderen het bordje 'alleen voor snurkers' weggehaald, zodat het toen weer een mix werd van 'lawaai-makers' en 'rustigen'. Toen heb ik maar de wijk genomen naar mijn zus, die ook in de binnenstad van Nijmegen woont.

Een paar jaar later eenzelfde situatie tijdens de Zeeuwse wandeldagen in Goes. Eerst een jaar of zes in een klaslokaal geslapen, maar toen hield Bram, de man die dit voor ons regelde, er mee op. Daarna ging ik dus met een wandelmaat in een hotel vlakbij het station zitten. Dit ging een jaar goed, maar het tweede jaar kreeg ik van hem een tik. Eerst dacht ik nog: „het is een motorische storing in zijn slaap”, maar hij had gericht geslagen!

Maar het meest idiote maakte ik toch vorig jaar mee, tijdens een reis van Jago Travel. Omdat ik toen geen vast wandelmaatje had, gaf ik op het inschrijfformulier aan dat ik graag met iemand op een tweepersoonskamer ingedeeld wou worden. Dat was de eerste weken geen probleem, omdat ik toen ingedeeld was met OLAT-ters die mij al lang(er) kenden. Maar in Seefeld zaten die in een ander hotel, en werd ik aan een onbekende man gekoppeld.

De eerste nacht was al moeilijk, want hij maakte mij misschien wel 8 keer wakker, en wees mij erop dat hij zo de volgende dag niet optimaal uitgerust aan de start zou kunnen verschijnen.

Enfin, na een paar uur sliep hij uiteindelijk ook. Maar in de tweede nacht nam hij een iets ingrijpender maatregel. Hij had gelezen dat door een vochtige doek in de nek de snurkneigingen af zouden nemen, dus maakte hij een handdoek kletsnat en wrong die daarna uit. Voor de goede vrede heb ik aan het experiment meegewerkt, maar het bleek dus niets uit te halen. Het zou ook een wonder wezen: jarenlang snurken, en nu opeens ervan af zijn!

Toen ben ik in overleg met hem in de lounge gaan liggen – wat gelukkig kan als je in een goedkoper hotel (= min drie sterren) slaapt. Daar heb ik het de volgende dag tot zeven uur volgehouden, en wonder boven wonder werd ik niet gestoord door de 30- en 40-kilometer-lopers, die al om vijf uur de deur uit moesten. De volgende nacht kon hij bij iemand anders in een zijkamertje en ik had het rijk alleen.

En zelfs Theo Tromp, die in zijn leven toch al heel wat heeft meegemaakt, heeft er nu last van. Tenminste, hij had vorig jaar ook goede adviezen voor mij, terwijl hij er vroeger ook niets over zei.

Wat ik er nu verder aan moet doen, en OF ik er iets aan moet doen: ik zou het niet weten! Vorig jaar was er een item op het NOS-journaal dat zwaar snurken zelfs levensbedreigend kan zijn!

Het enige dat ik mensen die zich 's nachts dicht bij mij bevinden, kan aanraden: neem oordopjes mee! En ik vind wel, dat mensen, die (veel) geld uitsparen door zich op een tweepersoonskamer in te laten delen, wel die oordopjes voor noodgevallen bij de hand moeten hebben.

Ik heb dit artikel in ieder geval niet geschreven om een discussie of suggesties over snurken op gang te brengen. Uit ervaring weet ik, dat OLAT-nieuws niet het ideale medium is om zoiets op te starten.

-Peter van de Ven-

Illustratie: Bajo

Organisatoren OLAT clubreis blijken ook uitstekende bruggenbouwers!

Door koninklijk jachtgebied van Houyet naar Leignon

De lente is weer begonnen en al sinds jaren betekent dat bij ons uitzien naar de eerste clubreis van het seizoen. Toon stuurt zijn brief met opstapcode en -plaats. Op zaterdagmorgen laten de jongens nog even op zich wachten, maar om precies 7 uur komen ze met de fiets achterom. We zijn juist op tijd bij de bushalte, evenals de bus van de Fa. van Hoof met Frans als gastheer en Jan als chauffeur. Aan boord ook al een zestal dames die in Rooi zijn opgestapt. In Eindhoven is de gebruikelijke opstapplaats aan de Fuutlaan gesloten, dus iedereen wacht daar buiten de poort. Hier zullen we moeten uitzien naar een nieuw plekje om op te stappen! De carpoolplaats bij de Leenderhei is het volgende punt en even verderop bij het wegrestaurant van Nederweert stappen de laatsten op. Hier wacht ook de andere bus met gasten die via Keldonk en Someren zijn gekomen.

Hoe verder we richting België gaan, hoe neveliger het wordt en de ruitwissers zijn op een zeker moment ook al nodig. Vandaag nu eens niet via de wirwar-kruising bij Cheratte, maar over de E42 en de 411 nemen we de Weg naar de Zon (plaatselijk dialect: Route du Soleil), die voor ons ophoudt ongeveer ter hoogte van Dinant.

Vanaf de snelweg dalen we af richting Houyet. Het is zo'n bochtige weg die we kennen van de fietskoersen in de Ardennen. Een prachtig vooruitzicht want straks mogen we tegen dezelfde heuvel omhoog, maar dan te voet. Het is nog steeds nevelig als we op pad gaan en het miezert een beetje.

Toon legt de spelregels voor vandaag uit en er zal straks een provisorische overgang worden gemaakt over een riviertje waarvan de brug is weggeslagen.

Waar we het stadje verlaten, staat Simon die ons het juiste paadje wijst. Mooi teamwork aan het begin van deze wandeling. De routebeschrijving die we hebben gekregen is een vertaling uit 't Frans, van het traject dat we zullen wandelen. De tekst is sober en beschrijft alleen hoofdpunten. De

anekdotes waaruit ik meestal kan putten ontbreken daardoor, maar ik zal proberen het een en ander zo getrouw mogelijk weer te geven.

Houyet ligt op de overgang van de Ardennen naar de landstreek Condroz, op amper 20 km van de Franse grens in

de provincie Namen. Het stadje ligt in een dal en is daarom het best te bezichtigen vanaf de omringende berghellingen. Vanwege de mist is vandaag dus niet het geschikte moment voor een sightseeing.

Destijds speelde dezelfde heuvelrug een belangrijke rol tijdens de belegering door Lodewijk de XIV. Dat beleg speelde zich af in de 17e eeuw. Een eeuw later ontstonden er rond Houyet enkele gehuchten die uitgroeiden tot woonoorden. Koning Leopold I ontdekte dat het daar goed toeven en jagen was. Hij bouwde er een jachtpaviljoen; dat zal zo rond 1839 geweest zijn. Leopold II bouwde het paviljoen later uit tot het Chateau d'Ardenne en liet een park aanleggen. Hij wilde dat dit stukje Ardennen laten uitgroeien tot middelpunt van het Europese toerisme en inderdaad was Chateau d'Ardenne

begin vorige eeuw een beroemde hotelaccommodatie, totdat de oorlog roet in het eten gooide. Na 1945 trad het verval in en in de jaren zestig brandde het complex tot de grond toe af. Thans is het domein een Koninklijke golf met 18 holes.

Omdat de vallei zich zo goed leende voor de jacht, ontstond er in Houyet een messenindustrie die nog steeds een naam heeft op te houden. Meer van deze tijd is echter het toerisme, en hier

aan de oevers van de Lesse is dat speciaal de watersport met kayaks.

We volgen een hele tijd een pad dat stilaan omhoog gaat, maar dat niet meteen alle adem ontnemt. Rechts van ons vermoeden we de vergezichten over de vallei van de Lesse. Het pad heeft een koninklijke naam en doet vermoeden dat La Reine er vaak haar hondjes uit liet. Het is de Route de la Reine die ons kilometers lang vergezelt.

Opmerkelijk is dat de vertaler van deze route denkt dat clubreizen ook een prestatietocht is, want bij elk stukje parkoers staat de afstand eveneens in tijd aangegeven. En eigenlijk zit hij er ook niet zover naast, want na een half uurtje wandelen komt 'de kopgroep' ons in stevige tred voorbij stuiven; die zien we alleen nog aan het eindpunt terug.

Herock passeren we op kleine afstand, het is een gehucht met hoofdzakelijk boerderijen en een kerk. Hier is een stuk van de beroemde spoorlijn 'Ligne 150' bewaard gebleven als wandelpad. Het is daar tevens de aanzet tot het wat ruigere werk, waarvoor toch echt een paar goede wandelschoenen nodig zijn. En wie garandeert dat de voeten

dan wel droog blijven bij omstandigheden zoals vandaag. De beschrijving luidt: 'laagland met vochtige passages over karrensporen'. Op verhard parkoers denk je klodders modder mee te sjouwen, maar het is hoofdzakelijk vals plat dat ons tegenhoudt.

We gaan onder 'de snelweg naar de zon' door en komen nu even in een bosrijke omgeving. Het gebied heet Fenffe en is feitelijk niet meer dan een boslaan. Aanvankelijk is het omheind gebied met op diverse punten opstaande maten die dienen als schuilplaats bij de jacht. Ze omsluiten een Koninklijk Domein. Zo kent ook de adel zijn eigen speeltjes. Bij het gehucht Fosse Ferange zit de modder er voorlopig op en we bereiken een doorgaande verharde weg. We ontmoeten nu ook de achterblijvers

op de kortere afstand; het parkoers wordt drukker.

Jan onze chauffeur heeft zijn bus geparkeerd onder het kruis van het Zwarte Heertje en laaft de dorstigen met koffie, thee en hete chocola. Allemaal inbegrepen in de service van de Firma. En, je proeft het!

Alhoewel het weer zoetjesaan een beetje opklaart, voelt het toch nog fris aan als we even pauzeren op een bankje – nou ja, bankje?! Jan, bedankt! Onze afgelegde afstand op dit moment 13,7 km en we zijn ruim 3 uur onderweg.

Voor ons ligt het dorp Mont-Gauthier. We komen evenwel niet zover, want even voorbij de kapel ter ere van Sint Antonius van Padua slaan we linksaf en gaan de rimboe in. We zitten daar alweer vlug in de bossen. Het zijn echter niet van die kolossale sparrenbomen zoals ze elders in de Ardennen voorkomen, maar gewoon bos zoals wij dat in ons landje ook kennen.

De laatste uren zijn we geen noemenswaardige riviertjes overgestoken, maar nu worden we toch echt geconfronteerd met stromend water. Deze rivier heet de Iwoigne en is een van de voedsters van de Lesse. Toen de verkenners

enkele weken terug de route voorliepen, ontdekten ze dat de loopbrug die hier hoort te liggen, was weggespoeld. Goede raad was duur, maar Toon en Jan namen het kloeke besluit om zelf een brug te bouwen.

Een groepje meelopers maakte de volgende impressie: „*Ondanks de beperkte middelen en de afgelegen plaats, wisten ze toch een solide brug te bouwen. Dit bewees Annie van Veghel, niet de geringste onder de lichtgewicht wandelaars, door midden op de brug op en neer te springen. Dit ondanks de waarschuwingen van Toon en Jan die haar al bijna in het water zagen belanden. De brug bleef intact en Annie kwam droog aan de overkant.*” De enigen met natte voeten waren de bouwers: Jan en Toon.

Het vervolg is een smal pad, maar even later prachtige vergezichten over de omgeving. Ergens nog een echte OLAT-pijl die ons de weg wijst waar verschillende keuzes mogelijk zijn. Het is allemaal prima voor mekaar!

Rechts van ons het dorp Chevetogne. Helaas neemt onze route niet een straatje verder om in te gaan. Daar zouden we namelijk een markant bouwwerk ont-

dekt hebben: de abdij van Chevetogne, die in 1939 werd gesticht door Dom Lambert Beauduin. In deze oorspronkelijke Byzantijnse 'monastère' gaan in eenheid samen: de Rooms Katholieke kerk, de Oosterse en Slavische kerken, de Anglicaanse kerk en de Reformatorische kerken. Voor wie dit alles weet, valt het volgende kerkje totaal in het niet: Enhet, vergeten en wachtend op vergankelijkheid. Coby probeert of de kerkdeur toevallig nog open gaat, maar er zit geen beweging meer in, evenmin als in het knusse huisje dat voor eens en voor altijd aan Maria behoort; het zij zo!

Inmiddels heeft zich nog een GR-variant bij de onze gevoegd en het kan

niet lang meer duren of we bereiken de soepstop. Dini heeft een lekker pittig brouwseltje voor ons gekookt en zo kunnen we er zeker tegen op de laatste kilometers.

Twee heren in goeden doen vergezellen ons een eind weegs door de velden. Aan alles is te merken dat ze deze zaterdagmiddag-karweitjes nog niet helemaal onder de knie hebben; ze blijven echter wel op de been. En dat is wel zo belangrijk op de kleipadjes tussen deze Belgische weilanden en bouwland door. De schoenen hebben ondertussen al een slijkerig verlengstuk gekregen tot ergens aan de knieën; alleen Piet houdt het nog redelijk proper!

Na nog een afdaling door de blubber en een magnifiek doorkijkje op Leignon, bereiken we het centrum. Omdat er geen horeca beschikbaar is in dit toch tamelijk grote dorp, worden we met de bussen naar Ciney gebracht voor een afzakkertje. Het Place Monseau aldaar is rijkelijk voorzien van etablissementjes. En de keus van de versnapering is gauw gemaakt als je de naam zo bij de hand hebt!

André Geerts heeft vandaag met ons zijn voorlaatste oefentocht gemaakt voor zijn aftrap naar Santiago de Compostela. Hij blijft nog een dagje hier in de omgeving van Ciney zwerven en zal dan midden april aan zijn grote voettocht beginnen. Wij wensen André daarbij veel bijzondere ervaringen en dat deze tocht hem tot troost mag zijn. Omstreeks half zes vertrekken we rich-

ting thuishaven, waar we nog net op tijd zijn voor een avondje ballen, tegen wie ook alweer?

Na onze volgende wandeling – net over de grens – treffen we elkaar eind juni in ongeveer dezelfde omgeving als vandaag, maar dan volgens de GR 126, van Enseremme naar Houyet.

--Ad van Asten-

Mijn avonturen met Beer op het

Europese kustpad E9 (1)

-Marten Hogeweg-

Op maandag 16 juli 2001 wandelde ik Nice binnen. Dat was het eindpunt van de GR5 (E2). Zes jaar eerder was ik in Pieterburen begonnen en ieder jaar liep ik een stuk van dit bekende lange-afstand-wandelpad. De laatste etappe Les Houches-Nice duurde 24 dagen en was door de vele sneeuw die er nog lag, tamelijk pittig geweest. Al in de Ardennen had ik ontdekt dat ik absoluut geen aanleg voor bergwandelen heb, maar ik wou de GR5 per se afmaken omdat ik het belachelijk vond dat zo'n stomme berg mij in de weg zou staan. Afijn, dat heb ik geweten, maar daar vertel ik op een andere plaats over.

In ieder geval nam ik me daar in Nice heilig voor om nooit meer een voet in die vermaledijde bergen te zetten. Maar omdat langere tochten me wel erg aanspreken moest ik iets anders bedenken. Dat andere werd dus het Europese Kustpad: de E9. De E9 loopt theoretisch van het zuiden van Portugal naar Sint-Petersburg in Rusland. En helemaal langs de kust en dus helemaal vlak... ook daar kwam ik wel achter.

Het Nederlandse deel had ik al achter de kiezen en in 2003 liep ik het stuk van Sluis in Zeeuws Vlaanderen naar Dieppe in Frankrijk. Een schitterend stuk, maar ook dat is een ander verhaal.

De afgelopen jaren kreeg vooral de uitrusting veel aandacht. Ik ben ondertussen dik in de zestig en had geen puf meer om met 18 kg op m'n nek rond te sjouwen. Via het internet was ik in contact gekomen met het 'ultra-licht kamperen' en wat ik daar las en zag speelde al een tijdje door mijn hoofd. Zo had ik tijdens de laatste etappe van de GR5 de tent al voor een tarp vervuuld en de heupband van de rugzak gesloopt. Maar ik had nog altijd zo'n 12 kg basisgewicht op m'n rug. In 2003 was dat 8 à 9 kg.

Dat is inmiddels gedaald tot onder de 6 kg, zonder aan comfort in te leveren.

En nu dan het traject Nieuweschans-Sint-Petersburg; in één ruk. Samen met mijn mascotte Beer. Beer is 104 mm lang en weegt, met stoere regenjas, 20 gram. Hij zal gedurende de tocht aan de rechter schouderband van de rugzak hangen, want Beer is een zeer deftige beer en deftige beren lopen zelf niet; dat weet iedereen. Tijdens de avond en nacht zal hij of in mijn schoen of naast het bed zitten; afhankelijk van het onderdak. Hij is bijzonder blij met de regenjas die Mirjam voor hem gemaakt heeft, want hij verwacht 'zwaar weer'.

Donderdag 13 april 2006

Naar Winschoten

Omdat ik precies op mijn 65ste verjaardag wil vertrekken ga ik een dag eerder naar Nieuweschans. In eerste instantie dacht ik eraan om daar op de plaatselijke camping te overnachten, maar omdat Mirjam – die al het naaiwerk aan de uitrusting voor haar rekening heeft genomen – me weg wil brengen, wordt het hotel Nienhuis in Winschoten. Mirjam begint namelijk al hevig

te rillen en te hoesten alleen al bij de gedachte aan overnachten onder een afdakje van ultra-licht nylon.

Bovendien kunnen we dan via Bladel reizen, waar mijn zus woont. Al zolang ik me kan herinneren is zij een dag eerder dan ik jarig; dit jaar al voor de zeventigste keer. Tot op het laatste moment heeft ze gehoopt dat ik zal afzien van dit – in haar ogen onzalige – plan. Zij is de oudste en heeft na de dood van onze ouders de taak overgenomen om zich ongerust te maken over haar drie broers.

Het hotel in Winschoten heeft geen restaurant en daarom gaan we uit eten en dat lukt prima. Ik doe me te goed aan een sappige biefstuk met champignons en veel 'gebakk'n eerpel' met uien en spekjes. Ik moet per slot van rekening maar afwachten wat ik de komende

maanden op mijn bord krijg. In de bar van het hotel drinken we nog wat en Mirjam legt de laatste hand aan de regenjas van Beer. Op de vraag van de hotelier wat we in Winschoten doen antwoordt Mirjam dat ik de volgende dag aan een voettocht naar Sint-Petersburg begin. Een glazige blik en een aarzelend 'oh', is het antwoord.

Vrijdag 14 april 2006

Nieuweschans -> Leer 26 km

Vandaag gaat het gebeuren; na een voorbereiding van enkele jaren, gaan Beer en ik op pad richting Sint-Petersburg. Het dringt nog niet tot me door, net zo min dat ik jarig ben: 65! Ik krijg AOW nondeju, wat heet... ik ben voortaan een rijk man ;-).

Opstaan, ontbijten, inpakken en wegwezen. Bij het afrekenen zegt de hotelier als hij me ziet met m'n rugzak: „U gaat echt naar Sint-Petersburg lopen?!” en geeft me een ansichtkaart van zijn hotel en een kaart van de omgeving. De goede man is even helemaal 'van de wap'.

We rijden naar Nieuweschans, zetten de auto op een voor Mirjam gemakkelijk terug te vinden plaats, en lopen naar de camping, waar ik bijna 10 jaar geleden het Nederlandse deel van het Europese Kustpad had beëindigd. Mirjam maakt foto's en als we het bruggetje over gaan dat de grens met Duitsland markeert, besluit ze mee te lopen naar Bunde. Daar kunnen we dan koffie drinken, afscheid nemen en zij met de trein terug naar Nieuweschans.

Het is fris en er staat een gure harde wind, die we gelukkig achter hebben. We lopen langs het spoorlijntje richting Bunde, waar ons een verrassing wacht: alles gesloten vanwege goede vrijdag! Bovendien is er geen station, dus Mirjam moet lopend terug naar Nieuweschans en nu met die rotwind tégen. We nemen afscheid – tot over een maand of drie – en dan draaien we ons om en gaat ieder zijn weg. „Het gaat beginnen, Beer”, brom ik, terwijl ik de wit/rode markering richting Weener volg. Het is raar weer, in de zon is het

lekker, maar in de wind is het koud. Ik ben dan ook druk bezig met het aan- en uittrekken van kledingstukken.

In Weener is eindelijk iets open: een soort pizzeria, waar ik koffie kan krijgen. Na het centrum moet ik linksaf over de dijk langs de Ems. Prachtige bolderende wolkenluchten boven het water, maar ik waai zowat uit mijn schoenen en al snel daal ik van de dijk af naar een fietspad. Ik passeer een aantal kapitale boerderijen temidden van met schapen bespikkelde weilanden. Iedere boerderij is omringd door hoge bomen, die allemaal dezelfde kant uit gekromd zijn.

Bij de brug naar Leer moet ik rechtdoor

over de dijk een stukje langs de rivier en dan naar beneden de uiterwaarden in. Ik zie een jachthaven en een terrein vol caravans. Ik passeer een winkel in scheepsbenodigdheden, een soort kruidenier en een restaurant-achtig iets, maar alles ziet er zeer gesloten uit. Bij de receptie worden mijn bange vermoedens bevestigd: morgen, paaszaterdag gaat alles pas open. Maar ik mag een plekje opzoeken op het trekkersveldje en dat alles voor slechts € 13,-! Het trekkersveldje is zoals ik al verwacht een bonkig uithoekje bij de speeltuin. Ik zet de tarp op, loop wat rond en zoek een bankje in de avondzon om mijn dagboek bij te werken.

Maar al snel krijg ik het te koud, ondanks alle kleren die ik aan heb, en om een uur of zeven kruip ik onder de tarp.

Zaterdag 15 april 2006

Leer -> Oldendorf 35 km

Half zeven sta ik op. Hoewel ik de eerste nachten altijd weer moet wennen aan het dunne matje, heb ik prima geslapen. Onder de tarp is het volgens mijn horloge 4 graden, maar buiten zie ik dat er ijs op de randen van het doek zit. Omdat de wind 's nachts weg viel en de tarp vrij laag stond heb ik vrij veel last van condens. De quilt is aan de buitenkant wat vochtig.

Koffie maken, inpakken en op pad. Terug naar de brug en naar het centrum van Leer. Het lukt vrij snel om de markering van de Ostfrieslandwonderweg

– een witte O op een zwart vlak – te vinden. Leer heeft een aardig centrum met een kleine haven aan de Ems. Het is zo vroeg op paaszaterdag nog lekker rustig.

Dankzij de goeie markering gaat het gesmeerd; het landschap is mooi en de route gaat over rustige paadjes en weggetjes. Ergens in een weiland lopen een stel varkens rond die er duidelijk lol in hebben. Tegen de middag zie ik aan een bosrand een bankje in de zon. Terwijl ik 'een boterhammetje knaag' laat ik de slaapdeken lekker luchten. Als ik een plakje kaas afsnijdt schiet m'n mes uit en maakt een diepe snee in m'n duim. Met moeite weet ik – zonder alles onder het bloed te smeren – het bloeden te stelpen en er een pleister op te plakken.

Verder via Hesel naar Bagband waar een brouwerij is, maar het bijbehorende

café is potdicht. Het weer is nog steeds zonnig, maar met een koude wind. Omstreeks zes uur ben ik aan het Große-fehnlkanal, waar een café is en nog open ook. Binnen is het gezellig, maar na twee pilsjes ga ik verder op zoek naar een slaapplek. Aan het einde van de bebouwing zie ik een boer in zijn melkstal staan en vraag om water. Hij vult mijn 2-liter zak en als ik die aanneem stoot ik mijn duim ertegen en smeer ik alles onder het bloed. Afijn, zakdoek erom en doorgaan. Na een dikke kilometer zie ik een soort dubbel schuilhutje aan het fietspad. Ik kies de kant uit de wind en ga mijn potje koken. Ondertussen arriveren groepjes jongelui, die dit hutje als 'soos' gebruiken. Zij nemen de andere kant in gebruik en laten mij verder rustig door eten. Uit hun gesprekken leid ik af dat ze op weg zijn naar een groot paasvuur dat een eind verderop ontstoken zal worden.

Na het eten loop ik een eind een pad in en zet in een weiland de tarp op. De grond is vochtig, maar niet kletsnat en het kuipgrondzeil zal me droog houden. Het is inmiddels bijna donker en terwijl ik alles in gereedheid breng zie ik in de verte een groot vuur oplaaien.

Snel onder de quilt en even later slaap ik als een os.

Zondag 16 april 2006

Oldendorf -> Dykhausen 30 km

Ik ben vaak even wakker, maar slaap verder prima. Omstreeks zes uur begint het te regenen en ik blijf dus lekker liggen. Pas na negen uur wordt het droog; ik breek snel op en ga naar de schuilhut, waar ik koffie zet en ontbijt. De rommel van het 'paasfeest' valt mee: een paar lege bierflessen en wat verpakking.

Pas om half elf op pad; ik passeer de restanten van het paasvuur en vlak voor Haltrop kies ik een eigen route naar het Ems-Jade-Kanal. Daar volg ik de Ems-Jadewonderweg, die een anker als symbool heeft. Het is uitgesproken eenzaam langs het water. Het kanaal

loopt door een uitgebreid veengebied en hier en daar liggen nog restanten van het hoogveen. De enkele boerderij onderweg versterkt het gevoel van eenzaamheid.

Bij een brug kan ik op een bankje wat eten en de tarp laten drogen; wind zat! Inmiddels is wel een mager zonnetje doorgebroken. Uren loop ik genietend van de stilte verder tot ik bij een tweede brug een prachtige schuilhut vind, met de dichte kant naar de wind. Ideale plek om de maaltijd te bereiden: pasta met gehakt-tomatensaus. Die saus heb ik thuis gemaakt en in porties gedroogd. Eén portie weegt 30 gram. Ik kook 100 gram pasta in 400 ml water; als het water kookt voeg ik de gedroogde saus toe en zet het pannetje in de 'potmuts' – een soort hooikist gemaakt van een alu-matje. Na 10 minuten is alles gaar en klaar. Scheelt brandstof en de smaak is voortreffelijk; daar kan meneer de knorr niet tegenop.

Na het eten op zoek naar een plekje voor de tarp, maar dat valt niet mee, want de weilanden langs het kanaal zijn doorweekt. Het wordt al donker en ik heb nog niks gevonden. Daarom zet ik de tarp maar op het dijkje langs het

kanaal. Het kost wat moeite, want het waait hard maar gelukkig kan ik op de smalle dijk de 'kont in de wind' zetten en even later – het is inmiddels donker geworden – lig ik behaaglijk warm naar de wind te luisteren.

Maandag 17 april 2006

Dykhausen -> Dangast 26 km

Tegen de ochtend wordt het kouder en ik trek zelfs mijn sokken aan; heb verder prima geslapen. Ik sta op en breek snel de tarp af en pak de rugzak in; dat duurt nog geen 3 minuten. Om negen uur op pad en na 2 km weer een schuilhut! Ik heb geluk met die dingen. Lekker koffie maken en ontbijten. Ondertussen schijnt de zon, maar er staat nog steeds een harde wind uit de verkeerde hoek. De schapen op de dijk waaien bijna uit

hun broek. De pasgeboren lammetjes kruipen dicht tegen elkaar aan.

Vlak voor Wilhelmshaven naar rechts en via een asfaltweg die gelukkig niet al te druk is, om een vliegveld heen. Na drie taaie kilometers kan ik de dijk op. Ik ben weer aan het water: de Jade Busen, een inham van de Waddenzee – 'Wattenmeer' op z'n Duits.

In Cäciliengroden zie ik een kleine Gaststätte waar ik een 'Strammer Max' bestel: roggebrood, rauwe ham, drie spiegeleieren en veel sla. De Duitse variant van onze uitsmijter, maar duidelijk een slag lekkerder. Of zou ik gewoon uit m'n voegen scheuren van de honger?

Vlak voor Dangast stroomt via een sluiscomplex het Dangaster Tief in het Wattenmeer en hier begint de drukte. Dangast zelf is vergeven van de dagjesmensen, maar ik vind snel de camping, die nog rustig is, maar ook vlak en kaal. Ik krijg met moeite de tarp overeind in de beukende wind, maar als ie staat, staat ie ook als een huis. Heerlijke warme douches; was m'n kleren en mezelf en ga naar het 'theehuis' net buiten de camping, waar bijzonder weinig mensen thee drinken. Niet één eigenlijk, maar het bier is voortreffelijk. Ik zit aan

een halfronde bar met uitzicht over zee en koester me in het late zonlicht. Op de radio prachtige smartlappen en om me heen gezellige Duitsers, die op een plaats in de eetzaal zitten te wachten. Desgevraagd mag ik – graag zelfs – aan de bar een hapje eten. Dat wordt 'Seelachs' met lauwwarme Kartoffelsalad. Smaakt uitstekend en terwijl ik tevreden achterover leun en m'n biertje opdink hoop ik dat m'n kleren die aan de scheerlijnen te drogen hangen niet met wasknijpers en al de zee in gewaaid zijn.

Buiten wordt de lucht akelig donker en ik ga snel terug naar de camping. Net op tijd haal ik de was binnen en lig ik erin, want er barst een onweer los met hagel, windstoten en veel regen. De tarp houdt zich uitstekend en ik val in slaap.

Dinsdag 18 april 2006

Dangast -> Seefeld 25 km

De zon schijnt als ik wakker word en de wind is een stuk minder. De grond voor de tarp is erg drassig, maar met mijn zitlap onder m'n knieën lukt het prima om mijn koffie-maak-ritueel op te voeren. Met mijn mok vol koffie in de hand kijk ik uit over de zee en koester me in de ochtendzon. Van deze momenten kan ik intens genieten; ze zijn een geschenk van een verder primitief leven.

Als ik de eerste slokken neem gaat iets verderop de deur van een caravan open en word ik uitgenodigd om binnen mijn koffie op te drinken. Binnen brandt de kachel en daar merk ik pas dat het buiten best koud is. Mijn gastheer is een gezellige prater, die smakelijk kan vertellen over zijn avonturen als kajaker op en rond de Waddenzee. Hij zet nog eens koffie en voor ik er erg in heb is het al elf uur.

Snel de boel opbreken en na mijn gastheer bedankt te hebben ga ik snel op pad. Het is ondertussen zwaar bewolkt geraakt en even later begint het te regenen. Jack en regenpijpen aan en met de

paraplu in top ga ik verder. In Schweiburg, in een riant bushok eet ik wat en bestudeer de kaart. Het is inmiddels droog geworden en ik trek mijn regenkleiding uit. Fout! Tien minuten later als ik over een fietspad langs een drukke weg loop, breekt de hel los. Krijg met moeite mijn regenjack en -pijpen weer aan. De rest van de dag blijft het zo; af en toe houdt het op met zachtjes regenen...

Tegen vijven begin ik te wanhopen of ik nog ergens een geschikte plek voor de tarp kan vinden, want de weilanden langs de route staan zo ongeveer onder water. Ik kijk uit naar een schuilhut, maar mijn geluk laat me in de steek, want als ik er eindelijk een zie blijkt die met zijn open kant pal in de (westen)wind te staan: zeiknat van binnen. Met de moed der wanhoop ga

ik door en eindelijk keren de kansen, want na een kwartier zie ik plotseling een bordje 'hotel'. En inderdaad: na zo'n anderhalve kilometer een aantal grote gebouwen waarvan er enkele nog in de steigers staan en het bord 'Seminarhotel Kunze-hof'.

In de receptie heeft men duidelijk medelijden met me, want hoewel het hotel voor groepen bedoeld is, gaan ze proberen om van de eigenaar – die afwezig is – toestemming te krijgen om mij een kamer voor één nacht te geven. Ik mag ondertussen in de bar wachten, waar ik me kan ontdoen van mijn natte kleren. Ik maak kennis met aardige dames, die vol belangstelling informeren naar mijn reisdoel en de reden waarom ik te voet ben. Onder het genot van een pilsje zie mijn toehoorder steeds verder aangroeien en de warme belangstelling doet me de kou en de nattigheid snel vergeten. Er komen steeds meer mensen binnen met grote handbogen, die vol vuur vertellen hoe therapeutisch het 'gevecht met jezelf in relatie tot de handboog' werkt.

Ondertussen is de toestemming binnen en kan ik me enigszins omkleden op mijn kamer. Ik kan mee-eten met

de rest van de aanwezigen; weliswaar een broodmaaltijd, maar met een grote schaal Kartoffelsalat, die ik duchtig aanspreek. Uitermate tevreden zoek ik m'n bed op.

Woensdag 19 april 2006

Seefeld -> Bremerhaven 28 km

Redelijk geslapen. Douchen, ontbijten en afrekenen. Ik word enthousiast uitgezwaaid, alsof ik Sinterklaas zelf ben. Een aardige dame, met een overigens tamelijk zweverige blik in de ogen, houdt mij aan om me te vertellen hoe bijzonder mijn avontuur is. Ik hoor Beer zachtjes grinniken.

Grote genade, wegwezen! Er volgt een taai stuk over een fietspad langs een drukke weg. In de buurt van Abbehauzen vind ik eindelijk rustige weggetjes

en bij Phiesewarden is het heerlijk eenzaam. Het weer is prima: zon en niet al te veel wind. Door Nordenham gaat het vlot en langs de Airbus-fabriek naar de pont over de Weser. Daar is een prachtig 'veerhuis' in Jugendstil-stijl waar ik iets kan nuttigen.

Op de pont is het weer eens stervens-koud als we de brede rivier oversteken. In Bremerhaven valt de temperatuur weer erg mee. Ik kijk uit naar de markering, maar waar ik ook kijk, nergens iets te vinden. Ook op de kaart (1:100.000) is geen route te vinden. Wanhopig dwaal ik rond op zoek naar de gele pijlen, die volgens het overzicht hier moeten zijn. Het wordt later en later en na een uur ronddwalen geef ik het op en boek een kamer in hotel Haverkamp. Een zeer foute beslissing, want als ik in de bar een pils bestel en mijn dagboek wil bijwerken, blijkt in wat voor ballentent ik terecht ben gekomen. Nederlandse zakenmensen die een soort Engels spreken en vooral erg hard lachen. Bijdehante dames achter de bar, die ongevraagd je glas bijvullen... Ik ga vroeg naar bed; ben redelijk kapot.

Donderdag 20 april 2006

Bremerhaven -> Bad Bederkesa 38 km

Na het ontbijt om half negen op pad. Ik heb 11,5 uur geslapen en ben goed uitgerust. Ik heb de kaart bestudeerd en hoop via een eigen route de E9 in de buurt van Langen weer te kunnen oppikken. Het is verrekte koud en met al mijn kleren aan zoek ik een weg dat vervloekte Bremerhaven uit. Er volgt een nachtmerrie van ruim twee uur voor ik bij Langen de route terugvind. Onderweg heb ik gelukkig wel boodschappen kunnen doen, zodat ik in ieder geval wat te bikken heb. Ik drink in Langen in een soort tearoom een voortreffelijke kop koffie met een sjoko-crouton.

Nu wordt het weer leuk: over onverharde rustige weggetjes naar Debstedt

waar ik de gele pijlen weer tegenkom. Vlak voor Wehden ga ik het bos in en over brede stille paden verder het land door. Soms regent het wat, maar die buitjes zijn met alleen de paraplu te weren. In een pompstationnetje vraag ik om water en mag binnen om droog mijn boterhammetjes op eten. Aardige mensen, die me ook nog een kleine rondleiding geven.

De gele pijlen zijn weer verdwenen, maar ik kan de op de kaart ingetekende route gemakkelijk volgen. Ik loop weer door een veengebied met af en toe kleine bospercelen. Overal in die bossen staan 'hoogzitters', een klein platform boven aan een ladder bedoeld om beestjes af te knallen. Ik kan de lol er niet echt van inzien. Het is de rest van de middag droog en voor ik er erg in heb, kom ik aan in Bad Bederkesa. Dan is het even puzzelen om de camping te vinden, maar ook dat lukt.

De receptie is onbemand, maar er hangt een intercom en ik kan me melden. Ik moet maar vast een plekje zoeken en over een uurtje komt dan de beheerder. Om de camping op te kunnen moet ik een euromunt in een sigarettenauto-maat gooien en een pakje sigaretten

trekken. In dat pakje zit dan geen tabak, maar een sleutel waarmee ik de slagboom kan openen. Ik ben zo onder de indruk van deze oplossing dat ik vergeet om te zeggen dat ik te voet ben. Afijn, ik loop om de slagboom heen, zoek een mooi plekje, zet de tarp op en ga terug naar de receptie, want daar is de 'Koppeler Stube' waar ik onder het genot van een pilsje en een Holsteiner Schnitzel op de beheerder wacht.

Tegen achten arriveert hij; aardige man, die voorstelt om morgenvroeg de officiële handelingen te verrichten. Dan kan ik ook terecht in de Internet-mobiel, een caravan die ik bij de ingang al heb zien staan. Prima plan, en na nog een versnapering kruip ik onder de tarp.

-wordt vervolgd-

Rondreis door Israel, met deelname aan de Gilboa March

Op vrijdag 9 maart 2007 om 16.45 uur per trein van Baarn naar Schiphol vertrokken. Om 18.45 uur verzamelden we bij de roodwit geblokte pilaar in de hal van station Schiphol. Om 21.00 uur vertrok het vliegtuig van de KLM naar Tel Aviv.

De volgende dag (zaterdag 10 maart 2007) arriveerden we om 2.30 uur in Tel Aviv. Na aankomst gingen we per busje naar een hotel, waar we overnachtten. Op diezelfde dag maakten we een verkennende wandeling door de stad via winkelstraten en boulevards langs de Middellandse Zee.

Op zondag 11 maart 2007 reisden we in zuidelijke richting naar Be'ersheba, waar we de Bedoeinenmarkt bezochten. Er waren allerlei artikelen uitgestald. Daarna verder tot aan de rand van de Negev-woestijn, om te trachten een dromedarisrit te maken – maar tevergeefs, gezien het late tijdstip. Daarna reden we in oostelijke richting via Arad (drinkpauze) naar Masada, waar we twee nachten in de jeugdherberg verbleven.

Op maandag 12 maart 2007 te voet naar het kabelbaanstation om per kabelbaan naar het natuurpark Masada te gaan. Op die plek staat het fort Masada. In dat park wandelden we langs diverse bouwwerken in miniatuurvorm. Daarna weer naar beneden en weer terug naar de jeugdherberg. 's Middags per busje naar Ein Gedi (kibboets), waar we lunchten, en dan naar de botanische tuinen. Na de bezichtiging daarvan gingen we naar Ein Gedi Beach, waar we in de Dode Zee zwommen.

Op dinsdag 13 maart 2007 reden we naar Jeruzalem, waar we eerst de bagage deponeerden in de Agron jeugdherberg waar we zouden overnachten. Daarna gingen we op pad door de stad, via drukke wegen over trottoirs, met een koffiestop er tussendoor en dan naar het oude gedeelte. Er zijn vele overdekte winkelstraten en vele verschillende wijken, zoals Joodse, Christelijke en Moslimwijken. We bezochten de Klagmuur. Daarna gingen we via winkelstraten naar een restaurant, waar we lunchten. Na de lunch wandelden we over de Via Dolorosa langs de kruiswegstaties naar de Opstandingskerk (vroeger de berg Golgotha). In deze kerk zijn meerdere religies ondergebracht, o.a. de Rooms-Katholieke en de Grieks-Orthodoxe kerk. Het was erg interessant, maar jammer genoeg slecht weer. De kasseien waren erg glad.

Op woensdag 14 maart 2007 deden we de buitenwijken van Jeruzalem aan. We bezochten de Menora (symbool van Israël), gelegen in een park. Daarna werd de rit voortgezet, met een tussenstop om foto's te maken vanaf een parkeerplaats met onder andere uitzicht op het gebouw van het Israëlsche parlement (Knesset). Dan richting Yad Vashem (Holocaust-museum), waar we beelden zagen uit de Tweede Wereldoorlog. Hierna gingen we naar de Olijfberg voor het uitzicht over de gehele stad.

Op donderdag 15 maart 2007 trachtten we Bethlehem te bezoeken, maar door het slechte weer kwam daar niets van terecht. Daarom reden we verder in noordelijke richting om een bezoek te brengen aan Jericho (Palestijns grondgebied). Na Jericho via Nabloes (ook Palestijns grondgebied) naar Beit Shean, waar we in de jeugdherberg overnachtten. Nadat we onze bagage in de kamers hadden gedeponneerd, reden we naar Nazareth, waar we de Aankondigingskerk van Jozef en Maria bezochten. Het was reeds donker.

Op vrijdag 16 maart 2007 reisden we naar Ma'ayan Harod, vanwaar de wandelaars per bus werden overgebracht naar de plek

waar de Gilboa March aanving. Tijdens deze wandeltocht kregen we eerst soep en enige kilometers verderop diverse fruitsoorten. De laatste kilometers liepen we langs steengroeven naar de finish. Na de wandeltocht maakten we een autorit om het Meer van Tiberias, en naar Galilea met bezoek aan Kapernaÿm, waar Jezus de bergrede hield.

Op zaterdag 17 maart 2007 opnieuw naar Ma'ayan Harod waar de wandelaars weer per bus naar het startpunt van de Gilboa March werden gebracht. Na afloop van de wandeling bezochten we een plek waar men uitzicht heeft over het natuurpark van Beit Shean. We reden terug naar de jeugdherberg, waar we ons opknaptten. Daarna naar een restaurant om te dineren.

Na het diner gingen we terug naar de jeugdherberg om onze bagage op te halen voor de rit naar de luchthaven van Tel Aviv. Het was inmiddels zondag 18 maart 2007. Na aankomst op de luchthaven via controlepunten naar de gate waar het vliegtuig van de KLM stond. Het toestel vertrok om 5.30 uur. We arriveerden om circa 9.30 uur op Schiphol. Mijn persoon kwam thuis om circa 12.00 uur.

Resumerend: de eerste drie dagen was het warm weer, daarna was het kouder en onbestendiger, met de ene periode droog en andere periode regen.

-Constant Dedel-

PINKSTER-TOCHT

te MILSBEEK

Maandag 28 mei 2007

Start en finish	Trefpunt Kerkstraat 31 6596 AK Milsbeek
Afstanden en starttijden	42 km vanaf 07.00 uur (Marathon) 28 km vanaf 08.00 uur 20 km vanaf 09.00 tot 13.00 uur 12-6-2,5 km vanaf 09.00 uur tot 14.00 uur
Inschrijving en inlichtingen	P. v.d. Ven, Korhoenderveld 109, Cuyk Telefoon 0485 322325